По конфіскаті наклад другий

Ч. 89 (14.921). Львів, Четвер 28. квітня 1938. Opłata pocztowa uiszczona gotówką Рік LIX.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

РЕДАКЦІЯ Й АДМІНІСТР.: ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції й Адм.: 223-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 504.060.
„ Банку Чеських Легіов. Прага „Діло".
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно (з книжкою) . 5.00 зол.
Чвертьрічно . . . . . 15.00 „
Піврічно . . . . . . 30.00 „
Річно . . . . 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч., У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 сот.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО КНИЖКУ Б-КИ „ДІЛА" В ОБЄМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Заперечення поголосок про недугу Митрополита.

Саме на Великодні Свята появились поголоски про важкий стан здоровля Митрополита Шептицького. Яке джерело тих поголосок і хто їх пустив — невідомо, але напевне той перший, хто цю поголоску пустив до польської преси, не звертався за інформаціями безпосередньо до митрополичої палати у Львові ані до якихнебудь авторитетних українських кол: це теж надзвичайно характеристичне, який брак почуття відповідальности мають деякі люді, що не цураються легкодушно словом і пером порушувати найважніших справ! Вістка про недугу Митрополита та її загрозливий стан появилася у краківському полудневому щоденнику „Темпо Дня" (видавництво „ІКЦ") і за ним повторили її і деякі інші часописи. Вона заалярмувала українське громадянство та деякі польські кола і члени нашої Редакції були підчас свят просто засипувані запитами, що є на ділі. Можемо з найбільшою приємністю поділитися вісткою, що поголоски про недугу ЙЕ. Кир Андрея ВИССАНІ З ПАЛЬЦЯ. Митрополит був присутній на Воскресній Утрені у великодню суботу у св. Юрі, а вчора і нині, користуючи з хвилини гарної погоди, фотель Митрополита, до якого він прикований вже від літ, вивозили до саду біля палати. Митрополит читав ту вістку про свою здогадну недугу і жартував з її приводу. Стан здоровля Митрополита від кількох місяців не тільки не погіршився, але й поправився: Митрополит теж інтенсивно працює та дивує всіх, що Його відвідують, живістю ума і всесторонніми зацікавленнями.

Англійська петиція у справі української меншини в Румунії.

Як ми вже повідомляли, кількох англійських парламентаристів та інших визначних громадян внесло дня 16. лютого м. р. до Ліги Націй петицію, в якій звернули увагу на невідрадне положення українців у Румунії, зокрема на цілковите знищення іхнього шкільництва. 12. березня ц. р. повідомив секретаріят Ліги авторів петиції, що її принято і передано під розгляд комітетові трьох, який переводить потрібні доходження.

Причиною проволоки в поладнанні петиції був спротив румунського уряду, який настоював на тому, щоби петиції взагалі не приняти.

В Англії помітне велике зацікавлення меншинними справами в Румунії; вони найшли свій відгомін навіть у формі інтерпеляцій в палаті громад.

(Укбюро, Льондон).

МІЛІТАРИЗАЦІЯ РУМУНСЬКОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ.

Румунський уряд опублікував розпорядок, на основі якого військових старшин можна делегувати на ріжні становища в державних і самоуправних урядах. Час служби в урядах зараховується старшинам, як час військової служби.

ПЕРЕСЛІДУВАННЯ ЗАЛІЗНОЇ ГВАРДІЇ.

Арештованих провідників розвязаної „Залізної Гвардії" замкнено у концентраційному таборі. Появилася поголоска, що мають їх перевезти на Зміїний Острів, положений на Чорному Морі, проти гирла Дунаю. Румунський уряд стверджує, що він розвязав „Залізну Гвардію" тому, що вона намагалася насиллям захопити владу в краю, вела шпигунську роботу для своїх цілей, мала своїх інформаторів у префектурах поліції, в головнім уряді безпеки краю та в головнім штабі армії, — врешті, що мала звязок з закордонними організаціями, які старалися впливати на румунську політику.

Польща приступила до льондонського морського договору.

В середу пополудні польський амбасадор і морський атташе у Льондоні підписали з британськими міністрами Дафом Купером та Галіфаксом порозуміння, на основі якого Польща прилучується до льондонського морського договору з 1930. р.

Зміна уряду в Єгипті.

ПРИЧИНА КАБІНЕТНОЇ КРІЗИ.

Єгипетський премієр Могамед Магмуд Паша дістав димісію, якої просив ще перед виборами до парляменту. Він утворить новий уряд зложений мабуть із 13-ох міністрів (попередній мав 16-ох членів). Завтра оголосить король листу нового кабінету.

Після виборів хотів прем. Магмуд Паша зреконструувати уряд, усуваючи з нього членів, що не мають парляментарних ні сенатських мандатів і опираються лише на дворських колах. Тому спротивився королівський секретар Алі Мегар Паша. Між ними обома дійшло до конфлікту, що довів до димісії уряду.

Злучені Держави не скасують ембарґа

НА ВИВІЗ ЗБРОЇ ДО ЕСПАНІЇ.

Група американських політиків під проводом сенаторів Борага і Ляфолета домагається скасування ембарґа на вивіз зброї до Еспанії. Не зважаючи на те — як твердять в поінформованих колах — уряд того не зробить, бо не хоче шкодити Англії та Франції у переговорах з Німеччиною та Італією, які є найпевнішим шляхом до замирення Европи.

Кінець карієри Папена?

Амбасадор фон Папен, що перебував у своїх взорах у Саарі, вернувся до Берліна. Як кажуть, фон Папен хоче покинути дипльоматичну службу з огляду на лихий стан здоровля. Довкола особи останнього німецького посла у Відні кружляє у берлінських політичних колах чимало сплеток і здогадів.

Золочівські події.

Львів, 27. квітня 1938.

В середу 20. IV. ц. р. пізно вечором дістав я телефонічну вістку, що в Золочеві тієї ж днини пополудні польські вуличні елементи розбили українські установи. Я виїхав туди зараз-же 21. IV. ранком, оглянув на місці пошкоджені установи, перевів розмови з кільканадцятьма українськими громадянами-очевидцями подій, вкінці відбув нараду з представниками всіх місцевих українських організацій і товариств. У вівторок 26. IV. відвідав я Золочів удруге і відбув тут другу нараду. У висліді цих двох поїздок уважаю за відповідне подати до прилюдного відома ось що (зазначую, що з технічних оглядів не міг я цього зробити по повороті з Золочева 21. ц. м., бо саме в ночі з 21. на 22. друковано вже святочне число „Діла" і на його шпальтах не міг вже найти місця більший допис):

Юрба кинулась на домівки українських установ та деяких приватних українських купців зараз після манифестаційного похорону функціонаря поліції Яна Бісенка, який відбувся 20. квітня пополудні. Бл. п. Ян Бісенк згинув застрілений досі непритриманим справником у хвилині, коли явився в домівці кравця М. Купчика, українця, для переведення ревізії. Чому прізвище здогадного вбивника стало передчасно відоме польському громадянству, яким чудом воно не зважаючи на тайність поліційного слідства опинилось на золочівській вулиці, це одна з загадок золочівських відносин. Треба ствердити, що без сумніву наслідком того появилися на місці клепсидри трьох місцевих польських громадянських організацій, які сповіщали про смерть бл. п. Бісенка такими словами: „згінол з ренкі збіруф українскіх", „згінол од кулі гайдамацкей", „згінол од вражей кулі на стражи Земі Червеньскей".

З передчасним уявленням прізвища здогадного вбивника вяжеться ще одна справа, яку можна зарахувати до загальніших парадоксів сьогоднішньої українсько-польської дійсности. Отож убийником бл. п. Яна Бісенка має бути — так каже золочівська польська прилюдна опінія — людина замішана у белзецьку подію. Як повязати белз. подію з українськими легальними установами, які від самого початку, себто від коли стали відомі справники белзецького душогубства, рішуче й одноголосно осудили його устами своїх провідників і на сторінках усієї відповідальної української преси — це друга загадка, яку трудно здоровим глуздом розвязати. Зате цю загадку можна розгадати на тлі сьогоднішньої нашої дійсности. Без сумніву золочівські події є

Ч. 89 (14.921). Львів, четвер 28. квітня 1938. Opłata pocztowa uiszczona gotówką. Рік LIX.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

РЕДАКЦІЯ Й АДМІНІСТР.: ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції й Адм.: 2?3-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 504.060.
„ Банку Чеських Легіон. Прага „Діло".
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно (з книжкою). 5.00 зол.
Четвертьрічно . . . . 15.00 „
Піврічно . . . . . . 30.00 „
Річно . . . . 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО КНИЖКУ Б-КИ „ДІЛА" В ОБЄМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Заперечення поголосок про недугу Митрополита.

Саме на Великодні Свята появились поголоски про важкий стан здоровля Митрополита Шептицького. Яке джерело тих поголосок і хто їх пустив — невідомо, але напевне той перший, хто цю поголоску пустив до польської преси, не звертався за інформаціями безпосередньо до митрополичої палати у Львові ані до якихнебудь авторитетних українських кол: це теж надзвичайно характеристичне, який брак почуття відповідальности мають деякі люди, що не цураються легкодушно словом і пером порушувати найважніших справ! Вістка про недугу Митрополита та її загрозливий стан появилася у краківському полудневому щоденнику „Темпо Дня" (видавництво „ІКЦ") і за ним повторили її і деякі інші часописи. Вона заалярмувала українське громадянство та деякі польські кола і члени нашої Редакції були підчас свят просто засипувані запитами, що є на ділі. Можемо з найбільшою приємністю поділитися вісткою, що поголоски про недугу ЙЕ. Кир Андрея ВИССАНІ З ПАЛЬЦЯ. Митрополит був присутній на Воскресній Утрені у великодню суботу у св. Юрі, а вчора і нині, користуючи з хвилин гарної погоди, фотель Митрополита, до якого він прикований вже від літ, вивозили до саду біля палати. Митрополит читав ту вістку про свою здогадну недугу і жартував з її приводу. Стан здоровля Митрополита від кількох місяців не тільки не погіршився, але й поправився: Митрополит теж інтенсивно працює та дивує всіх, що Його відвідують, живістю ума і всесторонніми зацікавленнями.

Англійська петиція у справі української меншини в Румунії.

Як ми вже повідомляли, кількох англійських парляментаристів та інших визначних громадян вислало дня 16. лютого м. р. до Ліги Націй петицію, в якій звернули увагу на невідрадне положення українців у Румунії, зокрема на цілковите знищення їхнього шкільництва. 12. березня ц. р. повідомив секретаріят Ліги авторів петиції, що її принято і передано під розгляд комітетові трьох, який переводить потрібні доходження.

Причиною проволоки в поладнанні петиції був спротив румунського уряду, який настоював на тому, щоби петиції взагалі не приняти.

В Англії помітне велике зацікавлення меншевими справами в Румунії; вони найшли свій відгомін навіть у формі інтерпеляцій в палаті громад.

(Укбюро, Льондон).

МІЛІТАРИЗАЦІЯ РУМУНСЬКОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ.

Румунський уряд опублікував розпорядок, на основі якого військових старшин можна делегувати на ріжні становища в державних і самоуправних урядах. Час служби в урядах зараховується старшинам, як час військової служби.

ПЕРЕСЛІДУВАННЯ ЗАЛІЗНОЇ ҐВАРДІЇ.

Арештованих провідників розвязаної „Залізної Ґвардії" замкнено у концентраційному таборі. Появилася поголоска, що мають їх перевезти на Зміїний Острів, положений на Чорному Морі, проти гирла Дунаю. Румунський уряд стверджує, що він розвязав „Залізну Ґвардію" тому, що вона намагалася насиллям захопити владу в краю, вела шпигунську роботу для своїх цілей, мала своїх інформаторів у префектурах поліції, в головнім уряді безпеки краю та в головнім штабі армії, — врешті, що мала звязок з закордонними організаціями, які старалися впливати на румунську політику.

Польща приступила до льондонського морського договору.

В середу пополудні польський амбасадор і морський аташе у Льондоні підписали з британськими міністрами Дафом Купером та Галіфаксом порозуміння, на основі якого Польща прилучується до льондонського морського договору з 1930. р.

Зміна уряду в Єгипті.

ПРИЧИНА КАБІНЕТНОЇ КРІЗИ.

Єгипетський премієр Могамед Магмуд Паша дістав димісію, якої просив ще перед виборами до парляменту. Він утворить новий уряд зложений мабуть із 13-ох міністрів (попередній мав 16-ох членів). Завтра оголосить король листу нового кабінету.

Після виборів хотів прем. Магмуд Паша зреконструувати уряд, усуваючи з нього членів, що не мають парляментарних ні сенатських мандатів і опираються лише на двірських колах. Тому спротивився королівський секретар Алі Мегар Паша. Між ними обома дійшло до конфлікту, що довів до димісії уряду.

Злучені Держави не скасують ембарґа

НА ВИВІЗ ЗБРОЇ ДО ЕСПАНІЇ.

Група американських політиків під проводом сенаторів Борага і Ляфолета домагається скасування ембарґа на вивіз зброї до Еспанії. Не зважаючи на те — як твердять в поінформованих колах — уряд того не зробить, бо не хоче шкодити Англії та Франції у переговорах з Німеччиною та Італією, які є найпевнішим шляхом до замирення Европи.

Кінець карієри Папена?

Амбасадор фон Папен, що перебуває у своїх дібрах у Саарі, вернувся до Берліна. Як кажуть, фон Папен хоче покинути дипльоматичну службу з огляду на лихий стан здоровля. Довкола особи останнього німецького посла у Відні кружляє у берлінських політичних колах чимало сплеток і здогадів.

—○—

Золочівські події.

Львів, 27. квітня 1938.

В середу 20. IV. ц. р. пізно вечором дістав я телефонічну вістку, що в Золочеві тієїж днини пополудні польські вуличні елементи розбили українські установи. Я виїхав туди зараз-же 21. IV. ранком, оглянув на місці пошкодовані установи, перевів розмови з кільканадцятьма українськими громадянами-очевидцями подій, вкінці відбув нараду з представниками всіх місцевих українських організацій і товариств. У вівторок 26. IV. відвідав я Золочів удруге і відбув тут другу нараду. У висліді цих двох поїздок уважаю за відповідне подати до прилюдного відома ось що (зазначую, що з технічних оглядів не міг я цього зробити по повороті із Золочева 21. ц. м., бо саме в ночі з 21. на 22. друковано вже святочне число „Діла" і на його шпальтах не міг вже найти місця більший допис):

Юрба кинулась на домівки українських установ та деяких приватних українських купців зараз після манифестаційного похорону функціонаря поліції Яна Бісіняка, який відбувся 20. квітня пополудні. Бл. п. Ян Бісіняк згинув застрілений досі неприхопленим справником у хвилині, коли явився в домівці кравця М. Купчика, українця, для переведення ревізії. Чому призвище здогадного вбивника стало передчасно відоме польському громадянству, якии чудом воно не вважаючи на тайність поліційного слідства опинилось на золочівській вулиці, це одна з загадок золочівських відносин. Треба ствердити, що без сумніву наслідком того появились на місці клепсидри трьох місцевих польських громадянських організацій, які сповіщали про смерть бл. п. Бісіняка такими словами: „зґінол з рекі жбіруф украінськіх", „зґінол од кулі гайдамацкей", „зґінол од вражей кулі на стражи Зємі Червєньскей".

З передчасним уявленням призвища здогадного вбивника вяжеться ще одна справа, яку можна зарахувати до загальніших парадоксів сьогоднішньої українсько-польської дійсности. Отож убивником бл. п. Яна Бісіняка має бути — так каже золочівська польська прилюдна опінія — людина замішана у белзецьку подію. Як повязати белз. подію з українськими легальними установами, які від самого початку, себто від коли стали відомі справники белзецького душогубства, рішуче й однозгідно осудили його устами своїх провідників і на сторінках усієї відповідальної української преси — це друга загадка, яку трудно здоровим глуздом розвязати. Зате цю загадку можна розгадати на тлі сьогоднішньої нашої дійсности. Без сумніву золочівські події є

наслідком психози й подразнення, в яке постійно кидає і в якому постійно вдержує польське громадянство його брукова преса і ріжного типу організації, що рацію свого істнування знаходять у ширенні ненависти до всього, що українське. Підкреслюю, що золочівські події не є страшні ані не є надто поважні своїми ефективними наслідками, себто матеріяльними втратами. Вони грізні як мементо, як покажчик горячки, в якій живе польське громадянство на нашому терені, і друге: тим станом непевности і беззахистности, що його пережило українське золочівське громадянство.

Як посол округи вислав я [...]
яльне письмо до премієра Складковс[...]
представивши йому докладно хід подій [...]
мо мені, що прокуратура робить доходж[...]
і що з її доручення ведеться слідство. У [...]
письмі до премієра, як до міністра внутр[...]
справ, я подав цілий гурт українських [...]
дянь, яким відомі призвища погромщиків [...]
протоколярно стверджено 14 таких [...]
Не чув я, щоб цих українських громадян [...]
слухано. Я просив теж у згаданому письмі [...]
справу погрому розслідила спеціяльна [...]
місцева комісія. Мені не відомо, щоб це [...]
ся. Приїзджають якісь чужі авта до [...]
в Золочеві, одначе для їх власників не [...]
ють відповідальні представники україн[...]
громадянства. Контакт із цим громадянством
після подій обмежився досі до списування [...]
токолів і переслухання постерунковими [...]
кох побитих службовиків. Теж характер[...]
не для сьогоднішніх відносин...

Вкінці апель до українського громадянства
Золочівщини: Сьогодні нам потрібна [...]
усього холодна призадума й опанування [...]
вів. Не даймо схопити себе почуванням [...]
з 20. квітня є одна: потрібна солідарн[...]
сього українського громадянства, його [...]
ність і почуття відповідальности одного [...]
всіх та всіх за одного.

В. Кузьм[...]

На міжнародній арені.

Латинські свята, свята цілої Европи, мають деякий вплив на хід міжнародніх подій. Парляментарний світ, дипльоматія, навіть військо хоче продишки, тому часто підчас свят доходить, якщо не до формального перемиря, то принаймеще до злагіднення боротьби на фронтах, у дипльоматичних кабінетах, у парляментарних кулюарах. Напр. цьогорічний латинський Великдень приніс настільки важні події як англьо-італійське порозуміння та кінець французьких страйків.

Навпаки свята старого стилю, це лише свята для кількох міліонів людей, свята льокального характеру: з погляду міжнародньої політики вони проходять зовсім непомітно. Тому й переглядаючи події, що пройшли у світі від нашої Великої Пятниці, мусимо зясувати собі, що цей час не становить ніякої [...]
сти, ані ніякого етапу, що це звичайний [...]
зок кількох сірих буднів.

Процес европейської консолідації [...]
чався ще після березневої міжнародньої [...]
(аншлюс і польсько-литовський конфлікт) [...]
сунувся вперед за минулих пять днів.

Перш за все слід згадати про нові [...]
на шляху нормалізації польсько-литовських
сусідських взаємин. До Ковна виїхали [...]

Д-Р ОЛЕКСАНДЕР НАДРАГА.

Primavera Leopolitana.

Зближається царівна весна. Нове життя продирається нишком з темної, вогкої землі до сонячного світла. Все хоче зеленіти та цвисти. Вже й галуззя клена, що росте коло мого вікна, покрилося дрібними пупянками, вже в городці віллі Бруницьких проти Ревізійного Союзу зацвили білі, сині та червоні крокуси та фіолетні фіялки. вже жінка принесла з міста сніжинки, поклала на стіл у їдальні очі дітей радуються, що минула зима.

Але ту зиму не так легко цього року перемогти. Ось небо покрилося чорними хмарами, звіявся зимний вітер, наніс зі собою пронизливий, змішаний зі снігом дощ і почав зривати антенові дроти, облуплювати тинк із фасад камениць, виривати в міських парках з корінням дерева і ломити їх галуззя. Та не попадаємо в розпуку, бо це не жовтень, а квітень і знаємо, що весна ближче нас, ніж дальше.

Передовсім вона несе спомини.

Здається мені, що сиджу в університетській бібліотеці та роблю собі записки з „Корпус юріс цівіліс" до семинарійної праці. Аж тут якісь дрібні ручки замикають нагло його грубезний фоліял. Підношу очі вгору, а біля мене стоїть в цілій своїй красі молоде струнке дівча, убране в елегантний, весняний костюм драп. Золоті, сплетені у віночок коси виглядають зпід соломкового капелюха, купленого певно щойно вчора в Обервальдера. У лівій її руці грубий зшиток, жовтий індекс і „шик" парасолька, правою вказує китичку фіялок з зеленим листком пришпилений до жакета та усміхаючись до мене маніжливо своїми синіми, глибокими як море очима, питається мене: „грінес"? Відповідаю теж з усмішкою, навсліп: „граю". „Маєш?" Зачинаю нервово шукати по всіх кишенях, у моїм зшитку, у кількох індексах товаришів, що ніколи ще не були у Львові, а котрим мав я зібрати „фреквентації" у Бальцера, Хлямтача й Абрагама та вкінці зі соромом відповідаю: „Не маю". „Програв. За кару мусиш кинути своїх висушених Папініянів, Павлів та Ульпянів і ідемо на Високий Замок. Я також шкартнука Агенобарба і не думаю дрімати на годині Грушевського"!

На таке „діктум" я віддав вмить дижурному урядовцеві фоліял, поправив у ґардеробі довгий, чорний крават в кокарду, вложив на голову (очевидно трохи „на бакир") мій „С[...]саліно" з широкими крисами, закурив доброго австрійського „мемфіса" і ми пішли вдолину вулицею Мохнацького на залиті весняним сонцем Академічну та Карла Людвика. На розі Миколая перетяли нам дорогу наші питомці, що верталися з університету. Всі хлопці як горішки. Між ними кілька знайомих „фармацевтів" аліяс у пісні прозваних „фармацями", яких тодішні шануючі себе панни у відповідь на їхні „конкури" гонили „свині і гуси пасти". Питомці кланяються мітратові Білецькому, що з повагою йде до Стрийського Парку на прохід. Вулиці повні елеґантної публики в нових весняних одягах. Ціла Галичина від Освенціма по Заліщики дає собі тут „ранде-ву".

Не диво. Львів цеж столиця великого коронного краю, осідок усіх краєвих його установ. Добре діється цьому містові. Гроші переливаються по всіх усюдах. Їздцею їдуть новіські ґуміраддери, тут і там женуть досить рідкі приватні авта, предмет подиву прохожих. Кінний трамвай посувається [...]
но вперед, мовби прочуваючи [...]
кінець. Виставові вікна крамниць [...]
гатством весняних матерій, [...]
ської і жіночої конфекції. Цукор[...]
ставляли з огляду на недалекий [...]
Великдень прекрасні баранчики, [...]
ленята з люкреції, торти, [...]
де з усточок моєї товаришки [...]
перника вертається з ранніх [...]
з музикою. Біля „реґіментс-тамбур[...]
дурний Ясьо зі шлючком [...]
устах, а коло нього кількох [...]
ревиками в руках підсвистує [...]
музикою. Коло Дзіковського [...]
Евг. Олесницькому, що [...]
нас молодих зпоза свого [...]
тій шовковій стяжці цвікера. [...]
ідуть разом у сторону Ринку [...]
ні катехити „золотоустий" о. [...]
„реалки" і о. Лужницький з [...]
нації. Перший з розмріяним [...]
другий з таємничою усмішкою [...]
Певно вже має когось „на [...]
му порядну „школу" при [...]
в часі Великодних Свят.

— Підемо дальше в сторону [...]
подивитися чи завтра виступає [...]
Мадам Сан-Жен — каже [...]
чуває, що він нездужає, [...]
Скарбківською через [...]

Під „театралкою" [...]
тели-візку симпатичний [...]
сонці і може в тій хвилі [...]
нову свою пісеньку. [...]
нам його „Лісна фіялка" [...]

Скручуємо в пасаж [...]
Ступаємо тихо по [...]

ція польського міністерства пошт і телеграфів під проводом директора технічного департаменту і почала в понеділок переговори у справі наладнання поштово - телекомунікаційного звязку для загального вжитку. На найближчу пятницю передбачено початок переговорів залізничих у Варшаві та на тему водної комунікації — в Ковні.

Куди важніше **зближення у трикутнику Льондон—Париж—Рим.** Британський міністр війни Гор провів кілька днів у Парижі та розмовляв з тамошніми державними мужами, м. ін. зі шефом ґенерального штабу Гамленом. Ці розмови обіймали ріжні актуальні питання, що безпосередньо чи посередньо торкаються інтересів обох великодержав, але на перше місце вибивалась у них справа координації збройних сил на випадок війни. Крім спільного командування, про що ми у свій час згадували, плянують англьо-французьке бюро для засоблення обох армій. Франція мабуть дістане поважнішу позичку в Льондоні. Дальші переговори йтимуть у Льондоні, куди ще цього тижня вибірається французький премієр та міністр закорд. справ.

Англьо-французьке зближення становить своєрідну противагу до переговорів обох демократичних великодержав з Італією. Французький уряд пішов за примірои британського та доручив своєму шарже д' аффер у Римі вести переговори з Італією. Дотепер ці переговори проходять назагал успішно; м. ін. Франція зробила вже поважну уступку, приймаючи італійські домагання у справі контролі франко-еспанського кордону. Зрештою протиіталійські кола Парижа саботують те порозуміння, виступаючи проти іменування нового французького амбасадора в Римі. Рівночасно появилась у пресі вістка, що Італія видвигає важкі до заспокоєння домагання, зокрема щодо Тунісу.

Порозумінню між Англією і Францією з одного боку та Італією з другого сприяє **положення в Еспанії.** З хвилиною, коли перемога безумовно перехилилася на сторону національних військ, годі довше займати вичікуюче становище, нема пощо підтримувати червоних та поборювати італійську поміч для національної армії. Розвал червоного фронту йде дальше на довгому відтинку від Пиринеїв по Теруель. Національні війська притискають червоних до моря і рівночасно посуваються скоро здовж берега, користуючися підтримкою фльоти (що м. ін. знищила два червоні кружляки). Дезерція шириться, змобілізовані частини не хотять відходити на фронт, серед вищих урядовців і старшин у Катальонії викрито національну змову.

В таких умовинах французький уряд мусить закинути свою давню політику: усувати силоміць італійські впливи з Еспанії, даючи підтримку червоним. Не диво, що він не лише рішуче оперся натискові лівиці і занехав думку інтервенції, але навіть займає позитивне становище до нової ситуації та старається зробити її безпечною для себе. До цього саме змагають переговори з Італією. Франція хоче дістати запевнення, що Італія не думає розтягати своїх впливів над ніякою частиною еспанської території, зокрема — над Балеарами та над еспанським Мароком. Франції залежить на тому, щоб західня частина Середземного Моря, сполука між Францією та північною Африкою не попала під італійську контролю — Англії йде про те саме, бо тут у гру входить шлях на схід та запілля Ґібральтару. Спільнота інтересів у західньому басені Середземного Моря — це й один з важніших мотивів, що довели до англьо-французького зближення.

Друга справа, що її торкнуться на англьо-французьких переговорах — це **положення Чехословаччини.**

Партія судетських німців (Генляйна), що після аншлюсу сильно зактивізувалася, гуртуючи донедавна угодові німецькі партії, уладила великий конґрес у Карльсбаді. Виступив на ньому д-р Крайзлер, що обговорив домагання в самоуправній ділянці, д-р Себековський зясував чеську експанзію, пос. Кундт — домагання національної автономії, пос. д-р Кельнер — організаційні справи. Останній промовляв Конрад Генляйн. Він закинув чехам, що вони за 20 літ не зробили нічого, щоби позискати судетських німців для чеської держави, до якої прилучено їх проти їхньої волі. Чеський нарід — заявив Генляйн — мусить усвідомити собі, що устійнення добрих взаємин між Німеччиною і Чехословаччиною неможливе без одночасної зміни відношення чеського уряду до німецької меншини в Чехословаччині.

Під адресою Праги висунув Генляйн домагання: 1) повного рівноправства німецької нац. групи з чеським народом; 2) правної особовости для німецької меншини; 3) визначення й визнання німецької національної території; 4) розбудови німецької самоуправи в усіх ділянках публичного життя на території замешкалій німцями; 5) відшкодування за дотеперішні втрати, що їх потерпіли німці у висліді дотеперішніх безправств; 6) здійснення засади: в німецькій окрузі — німецькі урядовці; 7) цілковитої свободи признаватися до німецької національности. Крім того судетські німці застерігають собі право визнавати — як німці всього світу — націонал-соціялістичний світогляд.

Німецька преса назвала ці домагання мінімальними, чеська (а з нею погоджується празький уряд) — безличними. При настільки ріжній оцінці важко міркувати, щоби Берлін і Прага могли легко найти площину порозуміння. Можливо, що інгеренція посторонних держав, зокрема Англії, поможе обом урядам найти спільну мову.

Комуністи докладають усіх зусиль, щоб не допустити до нормалізації чесько-німецьких взаємин, щоби капіталізувати загострення між обома державами; 1-травневе свято хотять вони замінити на демонстрацію проти судетських німців. Становище лівиці поважно утруднює ролю празького уряду, який мусить поважно рахуватися з домаганням німців, які мають сильного опікуна у Німеччині, а сильного союзника — у словацьких автономістах; у Судетах лежить тепер ключ для розвязки найбільш пекучих питань чехословацької внутрішньої та закордонної політики. **(гал.).**

для нас написами на намогильних плитах її подвіря. Здається нам, що ми нагло перенеслися в чотирнацяте століття. Споважніли наші лиця, з уст не впало ані одно словечко. По кількох хвилинах дотикає мене моя товаришка парасолькою. Входимо на коридор під вежею катедри і невдовзі ми вже на Домініканській площі. „Яка прекрасна нині Корнияктівська вежа на тлі голубого неба. Така струнка, така легка, як ти кохана, хоч збудована не з алябастру лише з граніту!" Моя товаришка покрутила на таке моє порівнання носиком, хоч не дуже, бо і вона дуже любила Волоську церкву та не могла дарувати Левинському, що „впакував свої кафлі" напроти тієї перли галицької землі. „За нашої влади мусимо передовсім розібрати „Дністер"! Правда?" Я притакнув моїй звеличниці мистецтва. „Тільки — питаю — що скажуть „старі" Федаки, Левицькі, Рожанські, Кульчицькі, чи позволять вони на те?" „Як ні, то підуть до Бабачка на шпальці!" — відрубала коротко моя товаришка з своєю молодечою безкомпромісовістю.

Ідемо східцями на Вали і скручуємо ліворуч. Здалека бачимо Франка обладованого книжками, як він зникає у брамі Чарнецького ч. 26.

Зближаємося до царства моєї товаришки. Пупянки каштанів вже нині-завтра пробються і непорочна зелень замаїть цілі Вали; за два, три тижні станеться нове чудо й дерева вкриються тисячами білих свічок, що горітимуть зеленкатим, ледво видним, червоним полумям. Прямуємо на „чорні вали", переходимо вузьку вуличку поміж мурами манастирських городів, потім ще трохи вгору і вже ми коло домику огородника Високого Замку. Перед ним травник, на якому пишається живий герб та уложений штудерно з зеленого букшпану. А далі прекрасні ріжномаштні братчики й тульпани, білі і жовті нарцизи, пахучі гіякинти. „Яка ти гарна весно моя!" — кличу зі захопленням до моєї товаришки. Сідаємо на лавці великого кльомбу й мріємо... „Що там тому ентузіястові визирає з кишені" — питається мене моя спокуса — „Франко, Тетмаєр, чи Асник?" — „Ні, тим разом Гайне" — відповідаю і витягаю його у скромному виданні студентського Реклама. Вона відкриває його на заложенім мною вчора місці:

Und als ich so lange, so lange gesäumt,
In fremden Landen geschwärmt und geträumt;
Da ward meiner Liebsten zu lang die Zeit,
Und sie nähete sich ein Hochzeitskleid,
Und hat mit zärtlichen Armen umschlungen
Als Bräutgam, den dümmsten der dummen Jungen.

— — — — — — — — — — — —

(Слова „Im fremden Landen" я перемазав був олівцем і над ними написав: „In meinem Lemberg").

„Ґімназіяльні ремінісценції? звідки у тебе та семітська гайнівська зарозумілість? Мала вона вийти за студента першого року прав, без докторату, без марних хочби 300 корон постійного місячного заробітку? Або ждати добрих пять літ на те, щоби ти потім звернув може свої зідхання в інший бік? Кинь брате ті спомини об землю! Бачиш, я коло тебе й як мені не спроневіришся, буду щороку до тебе в тій порі приходити і то навіть тоді, коли твоє волосся покриється інеєм, коли журби важкої, щоденної боротьби про хліб похилять молодечу стать твою. Ходи дальше і тішся мною і моїми дарами!"

Переходимо головною алеєю. Вона майже пуста. Єрусалим не прагнув тоді ще гігієни і верески дітиськів не заглушували радісного пташиного щебету. Рідко стрічаємо тут прохожих. Ось іде маєстатично гофрат Барвінський, далі зустрічаємо симпатичного радника Січинського. Там знову якийсь товариш... виковує наголос з подмуглими завзяттям джерела церковного права. „Декрет Грацiяна, декрет Грацiяна, а вещ декрет Грацiяна..." — оббивається ще далеко об наші вуха. Врешті на лавці при вході на конець, сидять два емеритовані старшини і оповідають собі всякі події з окупації Босні, в якій очевидно брали участь.

Ми вже вище вершків убраних мов до шлюбу в білу кору берізок з розпущеними зеленими косами і струнких смерек. Перед нами виринають що раз краще клепарівські лк, Замарстинів, Василіян, Пятниці, Знесіння. Зпід Замку мчить на схід поспішний поїзд залишаючи за собою довгу смугу диму. Може він іде аж до золотоверхого Києва? Виходимо серпентиною аж на вершок кінця. Пестить нас весняний вітрець. Притримуємо руками наші ширококрисі капелюхи, а моїй товаришці не помагає навіть предовга шпилька. Линуть наші очі в сторону Чортівської Скали, Медової Печері, Погулянки та виставової ... і зупиняються довго-довго на ... сильветі св. Юра. Хотіли би ми бачити ... на вершку головної аттики ... лицаря нашої твердині, що списом завдає смертельний удар ворогові світла і воскресення та держить сторожу над своїм храмом і цілим городом Льва.

Але час сходити вниз. Притримую рукою мою товаришку і збігаємо скоро на полянку, а звідси стрімкою стежечкою на Кіпцеву і Театинську. В сторону бурси св. Миколая йде усміхнений її управитель Паньківський. Перебігають його питомці тої бурси, шураючи перед

ція польського міністерства пошт і телеграфів під проводом директора технічного департаменту і почала в понеділок переговори у справі наладнання поштово - телекомунікаційного звязку для загального вжитку. На найближчу пятницю передбачено початок переговорів залізничих у Варшаві та на тему водної комунікації — в Ковні.

Куди важніше **зближення у трикутнику Льондон—Париж—Рим.** Британський міністр війни Гор провів кілька днів у Парижі та розмовляв з тамошніми державними мужами, м. ін. зі шефом ґенерального штабу Гамленом. Ці розмови обіймали ріжні актуальні питання, що безпосередньо чи посередньо торкаються інтересів обох великодержав, але на перше місце вибивалась у них справа координації збройних сил на випадок війни. Крім спільного командування, про що ми у свій час згадували, плянують анґльо-французьке бюро для засоблення обох армій. Франція мабуть дістане поважнішу позичку в Льондоні. Дальші переговори йтимуть у Льондоні, куди ще цього тижня вибирається французький премієр та міністр закорд. справ.

Анґльо-французьке зближення становить своєрідну противагу до переговорів обох демократичних великодержав з Італією. Французький уряд пішов за приміром британського та доручив свому шарже д' аффер у Римі вести переговори з Італією. Дотепер ці переговори проходять назагал успішно; м. ін. Франція зробила вже поважну уступку, приймаючи італійські домагання у справі контролі франко-еспанського кордону. Зрештою протиіталійські кола Парижа саботують те порозуміння, виступаючи проти іменування нового французького амбасадора в Римі. Рівночасно появилась у пресі вістка, що Італія видвигає важкі до заспокоєння домагання, зокрема щодо Тунісу.

Порозуміння між Англією і Францією з одного боку та Італією з другого сприяє **положення в Еспанії.** З хвилиною, коли перемога безумовно перехилилася на сторону національних військ, годі довше займати вичікуюче становище, нема пощо підтримувати червоних та поборювати італійську поміч для національної армії. Розвал червоного фронту йде дальше на довгому відтинку від Пиренеїв по Теруель. Національні війська притискають червоних до моря і рівночасно посуваються скоро здовж берега, користуючися підтримкою фльоти (що м. ін. знищила два червоні кружляки). Дезерція шириться, змобілізовані частини не хотять відходити на фронт, серед вищих урядовців і старшин у Катальонії викрито національну змову.

В таких умовинах французький уряд мусить закинути свою давню політику: усувати силоміць італійські впливи з Еспанії, даючи підтримку червоним. Не диво, що він не лише рішуче оперся натискові лівиці і занехав думку інтервенції, але навіть займає позитивне становище до нової ситуації та старається зробити її безпечною для себе. До цього саме змагають переговори з Італією. Франція хоче дістати запевнення, що Італія не думає розтягати своїх впливів над ніякою частиною еспанської території, зокрема — над Балеарами та над еспанським Мароком. Франції залежить на тому, щоб західня частина Середземного Моря, сполука між Францією та північною Африкою не попала під італійську контролю — Анґлії йде про те саме, бо тут у гру входить шлях на схід та запілля Ґібральтару. Спільнота інтересів у західньому басені Середземного Моря — це й один з важніших мотивів, що довели до анґльо-французького зближення.

Друга справа, що її торкнуться на анґльо-французьких переговорах — це **положення Чехословаччини.**

Партія судетських німців (Генляйна), що після аншлюсу сильно захтивізувалася, гуртуючи донедавна угодові німецькі партії, уладила великий конґрес у Карльсбаді. Виступив на ньому д-р Крайзлер, що обговорив домагання в самоуправній ділянці, д-р Себековський зясував чеську експанзію, пос. Кундт — домагання національної автономії, пос. д-р Кельнер — організаційні справи. Останній промовляв Конрад Генляйн. Він закинув чехам, що вони за 20 літ не зробили нічого, щоби позискати судетських німців для чеської держави, до якої прилучено їх проти їхньої волі. Чеський нарід — заявив Генляйн — мусить усвідомити собі, що устійнення добрих взаємин між Німеччиною і Чехословаччиною неможливе без одночасної зміни відношення чеського уряду до німецької меншини в Чехословаччині.

Під адресою Праги висунув Генляйн домагання: 1) повного рівноправства німецької нац. групи з чеським народом; 2) правної особовости для німецької меншини; 3) визначення й визнання німецької національної території; 4) розбудови німецької самоуправи в усіх ділянках публичного життя на території замешкалій німцями; 5) відшкодування за дотеперішні втрати, що їх потерпіли німці у висліді дотеперішніх безправств; 6) здійснення засади: в німецькій окрузі — німецькі урядовці; 7) цілковитої свободи признаватися до німецької національности. Крім того судетські німці застерігають собі право визнавати — як німці всього світу — націонал-соціялістичний світогляд.

Німецька преса назвала ці домагання мінімальними, чеська (а з нею погоджується празький уряд) — безличними. При настільки ріжній оцінці важко міркувати, щоби Берлін і Прага могли легко найти площину порозуміння. Можливо, що інтервенція посторонніх держав, зокрема Англії, поможе обом урядам найти спільну мову.

Комуністи докладають усіх зусиль, щоб не допустити до нормалізації чесько-німецьких взаємин, щоби капіталізувати загострення між обома державами; 1-травневе свято хотять вони замінити на демонстрацію проти судетських німців. Становище лівиці поважно утруднює ролю празького уряду, який мусить поважно рахуватися з домаганням німців, які мають сильного опікуна у Німеччині, а сильного союзника — у словацьких автономістах; у Судетах лежить тепер ключ для розвязки найбільш пекучих питань чехословацької внутрішньої та закордонної політики. **(гал.).**

...дав нас написами на намогильних плитах її подвіря. Здається нам, що ми нагло перенеслися в чотирнацяте століття. Споважніли наші лиця, з уст не впало ані одно словечко. По кількох хвилинах дотикає мене моя товаришка парасолькою. Входимо на коридор під вежею катедри і невдовзі ми вже на Домініканській площі. „Яка прекрасна нині Корняктівська вежа на тлі голубого неба. Така струнка, така легка, як ти кохана, хоч збудована не з алябастру лише з ґраніту!" Моя товаришка покрутила на таке моє порівнання носиком, хоч не дуже, бо і вона дуже любила Волоську церкву та не могла дарувати Левинському, що „впакував свої кафлі" напроти тієї перли галицької землі. „За нашої влади мусимо передовсім розібрати „Дністер"! Правда?" Я притакнув моїй звеличниці мистецтва. „Тільки — питаю — що скажуть „старі" Федаки, Левицькі, Рожанські, Кульчицькі, чи позволять вони на те?" „Як ні, то підуть до Бабачка на шпальт!" — відрубала коротко моя товаришка зі своєю молодечою безкомпромісовістю.

Ідемо східцями на Вали і скручуємо ліворуч. Здалека бачимо Франка обладованого книжками, як він зникає у брамі Чарнецького ч. 26.

Зближаємося до царства моєї товаришки. Пупянки каштанів вже нині-завтра пробються і непорочна зелень замаїть цілі Вали; за два, три тижні станеться нове чудо й дерева вкриються тисячами білих свічок, що ґорітимуть блідавим, ледво видним, червоним полумям. Простуємо на „чорні вали", переходимо вузьку вуличку поміж мурами манастирських городів, потім ще трохи вгору і вже ми коло домику огородника Високого Замку. Перед ним травник, на якому пишеться живий герб, уложений штудерно з зеленого букшпану. А далі прекрасні ріжноманітні братчики й тульпани, білі і жовті нарцизи, пахучі гіяцинти. „Яка ти гарна весно моя!" — кличу зі захопленням до моєї товаришки. Сідаємо на лавці великого кльомбу й мріємо... „Що там твому ентузіястові визирає з кишені" — питається мене моя спокуса — „Франко, Тетмаєр, чи Асник?" — „Ні, тим разом Гайне" — відповідаю і витягаю його у скромному виданні студентського Рекляма. Вона відкриває його на заложенім мною вчора місці:

Und als ich so lange, so lange gesäumt,
In fremden Landen geschwärmt und geträumt,
Da ward meiner Liebsten zu lang die Zeit,
Und sie nähete sich ein Hochzeitskleid.
Und hat mit zärtlichen Armen umschlungen
Als Bräutigam, den dümmsten der dummen Jungen.

— — — — — — — — — — — —

(Слова „Im fremden Landen" я перемазав був олівцем і над ними написав: „In meinem Lemberg").

„Ґімназіяльні ремінісценції? звідки у тебе та семітська гайнівська зарозумілість?" Мала вона вийти за студента першого року прав, без докторату, без марних хочби 300 корон постійного місячного заробітку? Або ждати добрих пять літ на те, щоби ти потім звернув може свої зідхання в інший бік? Кинь брате ті спомини об землю! Бачиш, я коло тебе й як мені не спроневіришся, буду щороку до тебе в тій порі приходити і то навіть тоді, коли твоє волосся покриється інеєм, коли журби важкої, щоденної боротьби про хліб похилять молодечу стать твою. Ходи дальше і тішся мною і моїми дарами!"

Переходимо головною алеєю. Вона майже пуста. Єрусалим не прагнув тоді ще ґіґієни і тиші, дітиськів не заглушували радісного верескн дітиськів пташиного щебету. Рідко стрічаємо тут прохожих. Ось іде неквапливо гофрат Барвінський, далі зустрічаємо симпатичного радикала Січинського. Там знову якийсь товариш-юрист виковує наголос з подвигнінням заняттям джерела церковного права. „Декрет Ґраціяна, декрет Ґраціяна, декрет Ґраціяна, а вслід декрет Ґраціяна..." — оббивається ще далеко об наші вуха. Врешті на лавці при вході на конець, сидять два емеритовані старшини і оповідають собі всякі події з окупації Боснії, в якій очевидно брали участь.

Ми вже вище вершків убраних мов до шлюбу в білу кору берізок з розпущеними зеленими косами і струнких смерек. Перед нами виринають що раз краще клепарівський ліс, Замарстинів, Васильяни, Пятниці, Звенигород. Від Замку мчить на схід поспішний поїзд, залишаючи за собою довгу сиву смугу диму. Може він іде аж до золотоверхого Києва? Виходимо серпентиною аж на вершок кінця. Пестить нас весняний вітрець. Притримуємо руками наші ширококрисі капелюхи, а моїй товаришці не помагає навіть предовга шпилька. Линуть наші очі в сторону Чортівської Скали, Медової Печері, Погулянки та виставової площі і зупиняються довго-довго на казковій сильветі св. Юра. Хотіли би ми бачити звідси кінного лицаря на вершку головної аттики вікової нашої твердині, що списом завдає смертельний удар ворогові світла і воскресення та держить сторожу над своїм храмом і цілим городом Льва.

Але час сходити вниз. Притримую рукою мою товаришку і збігаємо скоро на полянку, а звідси стрімкою стежечкою на Кінцеву і Театинську. В сторону бурси св. Миколая йде усміхнений її управитель Паньківський. Перебігають його питомці тої бурси, шураючи перед

Здоровий і радісний відпочинок для дітвори.

Зовсім влучно називають XX. століття віком дитини, бо ніколи досі не була вона предметом таких всесторонніх заходів, як тепер. Чим культурніша нація, тим краще розбудована там опіка над дітьми. Починаючи від першого року життя держава опікується дитиною, даючи їй змогу розвиватися умово та фізично. Це зрозуміння потреби суспільної опіки над дітьми випливає з реального, практичного погляду на життя.

Бо щож може вирости з недожирленої дитини? — тільки туберкулічний хирляк, з морально занедбаної — злочинець, з неграмотної — нуждар, — всі вони в майбутньому стануть тягарем для суспільности та держави. Тому всюди лунає гасло: Поможім дитині вирости на здорову, життєздатну людину, яка зможе заробляти на свій прожиток.

При наших скромних засобах не можемо дорівняти багатим державним народам, які розпоряджають державними фондами. Але при добрій волі та зрозумінні ваги цієї справи, можемо і в наших умовинах багато для дітей зробити.

Найбільше актуальним під цю пору завданням в ділянці суспільної опіки над дітьми є, організація півосель по містах і містечках.

Чи подумає хто коли про те, як проводять убогі міські діти свої літні ферії?

Єдиним захистом для них в тому часі є міська вулиця повна бруду, сопуху та міського шумовиння. Це є той терен, на якому діти два місяці літніх ферій набирають життєвого досвіду, почавши від крадежей аж до сексуальних справ включно. Нічого дивного, що по таких „вакаціях" вертаються вони до школи напів дикі, здеморалізовані, брехливі та заморені бо дома часто не було що зісти, а красти не все вдалося.

Чи так переведені ферії скріплять дітей до дальшої праці в школі?

А при добрій волі громадянства, при допомозі установ, збірок, імпрез можна в кожному місті зібрати потрібні на ведення півоселі гроші, та дати змогу дітям провести ферії з пожитком для душі та тіла.

Веселий, радісний настрій, який панує на півоселях, рідне середовище, здоровий харч, часті прогульки, руханка, спорт, забави; імпрези — це все впливає додатньо на психіку дітей, та причиняється до того, що при кінці півоселі діти виглядають здорові, рум'яні та з жалем розходяться домів. При тому, в часі півоселі маємо змогу учити наших дітей товариської поведінки, як сидіти за столом і при їжі, товариської ввічливости, якої дома нема кому їх навчити, а яка в життї необхідна. Товариське виховання теж немаловажна річ, бо серед наших дітей рівень культури дуже низький, а те, чого дитина не навчилася — старшому ще тяжче навчитися.

Яку вагу привязують інші народи до цієї акції видимо найкраще переглядаючи урядову польську статистику. У 1937. році виказує вона великий поступ у розбудові півосель так що в цьому році десятки тисяч польської дітвори користало з цієї допомоги, на яку держава в минулому році призначала 5 міліонів.

Не користали з неї лише українські діти, за яких не було кому подбати.

Чи ми мусимо бути все на сірому кінці?

Управа Товариства Українська Захоронка у Львові, яка від 1933 р. веде півоселі для 800 львівських дітей радо поділиться своїм досвідом в усіма, які схочуть цього року приступити до організації півосель.

Софія Ракова.

...ним ногами учнівським звичаєм. Спішаться на обід і говорять про недалекий Великдень та про двотижневі святочні ферії. Ми вже коло „Кавок". Прощаємося. „Прийдеш нині ввечір із братом до „Централки" на ілюстрації? „Імовірно, але щодо ілюстрацій, то їх зареквірує певно з цілої каварні „Молода Муза". „Прийди, якось то буде. Останній „Сімпліціссімус" знаменитий". Моя товаришка іде в сторону Зиблікевича, де мешкає на станції у Василіянок, а я хочу ще вступити до Академічної Громади на конференцію з Юльком Балицьким у справі „Правничого Кружка" та скочити до „Діла" на кілька слів з редактором Весоловським.

— — — — — — — — — — — — —

„Панові меценасові поклін!" Обертаюся відрухово й бачу знайомого радника Н. „З проходу? Яка чудова нинішня неділя! Ідете на Бесіду? Я також іду в ту сторону. Ходім разом. Що там діється у Відні? Дивіться, дивіться 99% за аншлюсом, але ми знаємо як таке голосування мусіло відбуватися! За Оттоном розписали стежні листи. Чи видів хто таке? Возьмуть вони певно ще Судети. Но, а що ви кажете про вивласнення Українського Городу? Freies Ermessen! Нічого не вдієш! А то часи"! Рівночасно в ліве ухо кряче мені безнастанно якийсь представник вільної торговлі „Камички, камички до запальнички!" Ов, то ще не 1906., а вже 1938. рік?

Ех, ти, Весно-Крале, як ти мене нині знову розмріяла! Але дякую тобі дуже за цю пяну годину серед золотих мрій про мав мого життя!

„Вибачайте, пане раднику, але дома ждуть на мене з обідом. На Бесіду прийду ввечір. Моє поважання!" — „Поважання!"

ВЕЛИКДЕНЬ УКРАЇНСЬКОЇ КОЛЬОНІЇ В АНГЛІЇ.

Українська кольонія в Англії сумно зустрічає цього року Воскресення Христове, бо саме у Великий Понеділок, 18. квітня помер о. Л. Боський, парох українців-католиків в Бельгії який був теж і духовником української кольонії в Англії. Як минулими роками, так і цього року мав він приїхати до Манчестеру, щоби посвятити паски та відправити великоднє Богослуження, на яке вибиралися також представники української громади з Льондону. 28. квітня мала відбутися Служба Божа в Льондоні, в церкві св. Патрикія. Всі надії розвіялися, як наспіла сумна вістка про смерть улюбленого душпастиря.

(Укбюро, Льондон.)

КОНСОЛІДАЦІЯ НІМЕЦЬКОЇ МЕНШИНИ В ПОЛЬЩІ.

25. ц. м. відбулось у Познані засідання „німецької ради", на якому рішено утворити одну політичну німецьку організацію в Польщі. Дотепер приступили до неї „Дойче Ферайнігунг" (Познань і Поморя), „Дойчер Фольксбунд" (Шлеськ), „Дойчер Фольксфербанд", (середуща Польща), „Дойче Фольксрат" (Галичина), „Дойче Фольксфертретунг" (Волинь), „Дойчер Фольксблюк" (Шлеськ), „Дойче Партай" (Бельсько) і „Союз німців католиків".

Що писало „Діло" 50 років тому.

Ч. 82. Вівторок, 24 (12) квітня 1888.

ВІЧНА ВИМОГА..

Посол о. Озаркевич у своїй промові при генеральній дебаті над буджетом говорив між іншим:

„Край наш, Галичина також дуже занедбаний щодо регуляції рік. Я і торік при буджетовій дебаті поставив відповідну резолюцію, край раз-у-раз звертається до уряду за відповідною допомогою, але ніхто нічого не робить. Уряд повинен енергійно взятися до регуляції рік в Галичині, щоби і податники і держава не терпіли втрат. Було би сумно, якби все залишилось по старому!"

Воно так і залишилось до сьогодня. Багато дечого змінилось у світі, а галицькі ріки і досі неурегульовані і українські посли й досі за ту регуляцію впоминаються, хоча вже в іншій столиці.

ДОРОГА СКАРБОНА.

У статті п. н. „Значіння „Гуцульської Спілки в Коломиї" закликає „Діло" усе українське громадянство, щоб підтримало новоосновану спілку для гуцульського промислу та між іншим пише:

„Гуцули і їх промисл — це велика і дорога скарбона, що містить в собі щонайбільші й несцінимі дорогоцінности, на які тільки руський нарід може здобутись. Хто зуміє отворити цю скарбону, — тому підуть ці скарби і дорогоцінности в хосен, а ці скарби невичерпані. Берімся-ж ми самі перші отворати ці дорогоцінности, щоб нас не випередили інші люди і нам їх не забрали! Яке-ж це велике і важне завдання для руських працівників, щоб увесь талант і всі скарби того руського коліна ішли таки свому рідному народові на хосен!"

„НАШІ ПАЛОМНИКИ НЕ МАЮТЬ ПРОГРАМИ І ЄДНОСТИ..."

Кореспондент „Діла", що надсилає звідомлення з подорожі паломників до Риму, пише в одному з них:

„Наші паломники, пробуваючи в Римі, не мають програми і єдности; кожний ходить на свою руку куди йому любо і розмірно мало користають з дорогої поїздки. Багато з них байдужні до творів мистецтва і не то, що не розвідуються за ними, але й відказуються, коли трапляється нагода побачити прекрасні і геніяльні твори з чінквеченто, яких у Римі так багато.. Все те для більшої частини наших паломників не має ваги. — „Я на цьому не знаюся, то чого там піду". Те саме кажуть і поляки".

ЗІЗД АВСТРІЙСЬКОГО ЦІСАРЯ З АНГЛІЙСЬКОЮ КОРОЛЕВОЮ.

„Нині має відбутися в Інсбруку зїзд цісаря Франца Йосифа з англійською королевою Вікторією, що їде до Берліна в гостину до свого зятя цісаря Фридриха. Зїзд цей триватиме тільки коротко. Привітання відбудеться на двірці і цісар відведе потім королеву аж до німецької границі".

Валенсія збомбардована.

В понеділок бомбардували національні літаки Валенсію. У висліді бомбардування є ... осіб убитих, 50 ранених. Одна бомба впала коло англійського корабля „Сельтіста", вбиваючи одного моряка і ранячи трьох.

ЗНОВУ БОЇ ПІД ТЕРУЕЛЕМ.

САЛЯМАНКА, (ПАТ). Кастилійські війська під проводом ген. Варелі проломили у трьох місцях фронт червоних на відтинку Альфамбра (на північ від Теруелю), здобуваючи кільканадцять місцевостей. Всі протинаступи червоних були безуспішні. Фронт червоних у тому місці був сильно укріплений; перервали його на ширині 30 км. По триденних боях здобули національні війська 460 кв. км.

ЧЕРВОНІ НАРУШИЛИ НЕВТРАЛЬНІСТЬ АНДОРИ.

Червоні сапери висадили у повітря мост на кордоні Франції та Андори (маленької республики в Піринеях), боячися, щоб національні війська не заатакували їх через андорську територію. Представник Франції запротестував проти нарушення невтральности Андори.

ТЕРОР У ЧЕРВОНІЙ ЕСПАНІЇ.

З Більбао повідомляють, що терор в Мадриді та в Барсельоні скріпився. Між іншим розстріляно в Мадриді 30 осіб як „ворогів держави", а 45 осіб за ширення паніки. В Барсельоні розстріляно 7 осіб, що відмовлялися від військової служби, 36 за втечу з фронту.

Здоровий і радісний відпочинок для дітвори.

Зовсім влучно називають XX. століття віком дитини, бо ніколи досі не була вона предметом таких всесторонніх заходів, як тепер. Чим культурніша нація, тим краще розбудована там опіка над дітьми. Починаючи від першого року життя держава опікується дитиною, даючи їй змогу розвиватися умово та фізично. Це зрозуміння потреби суспільної опіки над дітьми випливає з реального, практичного погляду на життя.

Бо щож може вирости з недожившеної дитини? — тільки туберкулічний хирляк, з морально занедбаної — злочинець, з неграмотної — нуждар, — всі вони в майбутньому стануть тягарем для суспільности та держави. Тому всюди лунає гасло: Поможім дитині вирости на здорову, життєздатну людину, яка зможе заробляти на свій прожиток.

При наших скромних засобах не можемо зрівняти багатим державним народам, які розпоряджають державними фондами. Але при добрій волі та зрозумінні ваги цієї справи, можемо і в наших умовинах багато для дітей зробити.

Найбільше актуальним під цю пору завданням в ділянці суспільної опіки над дітьми є, організація півосель по містах і містечках.

Чи подумає хто коли про те, як проводять убогі міські діти свої літні ферії?

Єдиним захистом для них в тому часі є міська вулиця повна бруду, сопуху та міського шумовиння. Це є той терен, на якому діти два місяці літніх ферій набирають життєвого досвіду, почавши від крадежей аж до сексуальних справ включно. Нічого дивного, що по таких „вакаціях" вертаються вони до школи напів дикі, здеморалізовані, брехливі та заморені бо дома часто не було що зїсти, а красти не все вдалося.

Чи так переведені ферії скріплять дітей до дальшої праці в школі?

А при добрій волі громадянства, при допомозі установ, збірок, імпрез можна в кожному місті зібрати потрібні на ведення півоселі гроші, та дати змогу дітям провести ферії з пожитком для душі та тіла.

Веселий, радісний настрій, який панує на півоселях, рідне середовище, здоровий харч, часті прогульки, руханка, спорт, забави; імпрези — це все впливає додатньо на психіку дітей, та причиняється до того, що при кінці півоселі діти виглядають здорові, рум'яні та з жалем розходяться домів. При тому, в часі півоселі маємо змогу учити наших дітей товариської поведінки, як сидіти за столом і при їжі, товариської ввічливости, якої дома нема кому їх навчити, а яка в житті необхідна. Товариське виховання теж немаловажна річ, бо серед наших дітей рівень культури дуже низький, а те, чого дитина не навчилася — старшому ще тяжче навчитися.

Яку вагу привязують інші народи до цієї акції видимо найкраще переглядаючи урядову польську статистику. У 1937. році виказує вона великий поступ у розбудові півосель так що в цьому році десятки тисяч польської дітвори користало з цієї допомоги, на яку держава в минулому році признала 5 міліонів.

Не користали з неї лише українські діти, за яких не було кому подбати.

Чи ми мусимо бути все на сірому кінці?

Управа Товариства Українська Захоронка у Львові, яка від 1933 р. веде півоселі для 800 львівських дітей радо поділиться своїм досвідом з усіма, які схочуть цього року приступити до організації півосель.

Софія Ракова.

Що писало „Діло" 50 років тому.

Ч. 82. Вівторок, 24 (12) квітня 1888.

ВІЧНА ВИМОГА..

Посол о. Озаркевич у своїй промові при генеральній дебаті над буджетом говорив між іншим:

„Край наш, Галичина також дуже занедбаний дотично регуляції рік. Я і торік при буджетовій дебаті поставив відповідну резолюцію, край раз-у-раз звертається до уряду за відповідною допомогою, але ніхто нічого не робить.. Уряд повинен енергічно взятися до регуляції рік в Галичині, щоби і податники і держава не терпіли втрат. Було би сумно, якби все залишилось по старому!"

Воно так і залишилось до сьогодня. Багато дечого змінилось у світі, а галицькі ріки і досі неурегульовані і українські посли й досі за ту регуляцію впоминаються, хоча вже в іншій столиці.

ДОРОГА СКАРБОНА.

У статті п. н. „Значіння „Гуцульської Спілки в Коломиї" закликає „Діло" усе українське громадянство, щоб підтримало новосновану спілку для гуцульського промислу та між іншим пише:

„Гуцули і їх промисл — це велика і дорога скарбона, що містить в собі щонайбільші й неоцінені дорогоцінности, на які тільки руський нарід може здобутись. Хто зуміє отворити цю скарбону, — тому підуть ці скарби і дорогоцінности в хосен, а ці скарби невичерпані. Берімся-ж ми самі перші отвирати ці дорогоцінности, щоб нас не випередили інші люди і нам їх не забрали! Яке-ж це велике і важне завдання для руських працівників, щоб увесь талант і всі скарби того руського коліна ішли таки свому рідному народові на хосен!"

„НАШІ ПАЛОМНИКИ НЕ МАЮТЬ ПРОГРАМИ І ЄДНОСТИ.."

Кореспондент „Діла", що надсилає звідомлення з подорожі паломників до Риму, пише в одному з них:

„Наші паломники, пробуваючи в Римі, не мають програми і єдности; кожний ходить на свою руку, куди йому любо і розмірно мало користають з дорогої поїздки. Багато з них байдужні до творів мистецтва і не то, що не розвідуються за ними, але і відказуються, коли трапляється нагода побачити прекрасні і геніяльні твори з чінквеченто, яких у Римі так багато.. Все те для більшої частини наших паломників не має ваги. — „Я на цьому не знаюся, то чого там піду". Те саме кажуть і поляки".

ЗІЗД АВСТРІЙСЬКОГО ЦІСАРЯ З АНГЛІЙСЬКОЮ КОРОЛЕВОЮ.

„Нині має відбутися в Інсбруку зїзд цісаря Франца Йосифа з англійською королевою Вікторією, що їде до Берліна в гостину до свого зятя цісаря Фридриха. Зїзд цей триватиме тільки коротко. Привітання відбудеться на двірці і цісар відвезе потім королеву аж до німецької границі".

ними ногами учнівським звичаєм. Спішаться на обід і говорять про недалекий Великдень та про двотижневі святочні ферії. Ми вже коло „Кавок". Прощаємося. „Прийдеш нині ввечір із братом до „Централки" на ілюстрації? „Імовірно, але щодо ілюстрацій, то їх зареквірує певно з цілої каварні „Молода Муза". „Прийди, якось то буде. Останній „Сімпліціссімус" знаменитий". Моя товаришка іде в сторону Зиблікевича, де мешкає на станції у Василіянок, а я хочу ще вступити до Академічної Громади на конференцію з Юльком Балицьким у справі „Правничого Кружка" та скочити до „Діла" на кілька слів з редактором Весоловським.

— — — — — — — — — — — —

„Панові меценасові поклін!" Обертаюся відрухово й бачу знайомого радника Н. „З приходу? Яка чудова нинішна неділя! Ідете на Бесіду? Я також іду в ту сторону. Ходім разом. Що там діється у Відні? Дивіться, дивіться 99% за аншлюсом, але ми знаємо як таке голосування мусіло відбуватися! За Оттоном розписали стежні листи. Чи видів хто таке? Візьмуть вони певно ще Судети. Но, а що ви кажете про вивласнення Українського Городу? Freies Ermessen! Нічого не вдієш! А то шкода"! Рівночасно в ліве ухо кряче мені безустанно якийсь представник вільної торговлі „Камички, камички до запальнички!" Ов, то ще не 1906., а вже 1938. рік?

Ех, ти, Весно-Краве, як ти мене нині знову розмріяла! Але дякую тобі дуже за цю пишну годину серед золотих мрій про май мого життя!

„Вибачайте, пане раднику, але дома ждуть на мене з обідом. На Бесіду прийду ввечір. Моє поважання!" — „Поважання!"

ВЕЛИКДЕНЬ УКРАЇНСЬКОЇ КОЛЬОНІЇ В АНГЛІЇ.

Українська кольонія в Англії сумно зустрічає цього року Воскресення Христове, бо саме у Великий Понеділок, 18. квітня помер о. Л. Боський, парох українців-католиків в Бельгії який був теж і духовником української кольонії в Англії. Як минулими роками, так і цього року мав він приїхати до Манчестеру, щоби посвятити паски та відправити великодне Богослуження, на яке вибиралися також представники української громади з Льондону. 28. квітня мала відбутися Служба Божа в Льондоні, в церкві св. Патрикія. Всі надії розвіялися, як наспіла сумна вістка про смерть улюбленого душпастиря.

(Укбюро, Льондон.)

КОНСОЛІДАЦІЯ НІМЕЦЬКОЇ МЕНШИНИ В ПОЛЬЩІ.

25. ц. м. відбулось у Познані засідання „німецької ради", на якому рішено утворити одну політичну німецьку організацію в Польщі. Дотепер приступили до неї „Дойче Ферайнігунг" (Познань і Поморя), „Дойчер Фольксбунд" (Шлєськ), „Дойчер Фольксфербанд", (середуща Польща), „Дойче Фолькорат" (Галичина), „Дойче Фольксфертретунг" (Волинь), „Дойчер Фольксблок" (Шлєськ), „Дойче Партай" (Бельсько) і „Союз німців католиків".

Валенсія збомбардована.

В понеділок бомбардували націоналісти знову таки Валенсію. У висліді бомбардування: 7 осіб убитих, 50 ранених. Одна бомба впала коло англійського корабля „Сельтіста", вбиваючи одного моряка і ранячи трьох.

ЗНОВУ БОЇ ПІД ТЕРУЕЛЕМ.

САЛЯМАНКА, (ПАТ). Кастилійські війська під проводом ген. Варелі проломили у трьох місцях фронт червоних на відтинку Альфамбра (на північ від Теруелю), здобуваючи кільканадцять місцевостей. Всі протинаступи червоних були безуспішні. Фронт червоних у тому місці був сильно укріплений; перервали його на ширині 30 км. По триденних боях здобули національні війська 460 кв. км.

ЧЕРВОНІ НАРУШИЛИ НЕВТРАЛЬНІСТЬ АНДОРИ.

Червоні сапери висадили у повітря міст на кордоні Франції та Андори (маленької республики в Пиренеях), боячися, щоб національні війська не заатакували їх через андорську територію. Представник Франції запротестував проти нарушення невтральности Андори.

ТЕРОР У ЧЕРВОНІЙ ЕСПАНІЇ.

З Більбао повідомляють, що терор в Мадриді та в Барсельоні скріпився. Між іншим розстріляно в Мадриді 30 осіб як „ворогів держави", а 45 осіб за ширення паніки. В Барсельоні розстріляно 7 осіб, що відмовилися від військової служби, 36 за втечу з фронту.

Сторінка без політики.

Здоровля у великих містах.

Мешканців великих міст напевно цікавить питання, чи клімат міста є шкідливий для їх здоровля. Від непамятних часів виїжджають люди з задимлених міст на село, на свіже повітря, щоб порятувати своє здоровля.

Чи справді клімат великих, промислових міст руйнує здоровля?

Нові досліди виказали, що кожне місто має наче свій власний клімат. Очевидно, в першу чергу він залежить від клімату цілої околиці, в якій лежить це місто. Інакше представляється справа здоровля в мрячному, вогкому Льондоні, а інакше в соняшному Неаполі.

Окрім ґеографічного положення має значіння ще будівництво, промисловий вигляд міста та інші чинники. Спільним для всіх міст є величезна перевага забудованого простору над зеленню, висота будинків, живий вуличний рух, канализація та інші санітарні уладження.

З метеорольоґічних комунікатів відомо, що про погоду рішає передовсім розклад барометричного тиснення. Великі міста мають завжди вирше тиснення, як їх околиця.

Великі міста віддихають доземо. Це є дуже важне й корисне, бо маса великоміського повітря лине вгору й не дозволяє, щоб на вулицях міста призбирувався труйний двоокис вугля.

ПИЛ І ҐАЗИ МОТОРІВ.

Великий вплив на клімат міста має саджа й пил. Тим пояснюється більше число мрячних днів у містах, ніж на селах. Причиною міських мряк є мікроскопійно дрібний пил, а кожна пилинка стає осередком, довкола якого згущується мряка. Над землею на селі нависає 20.000 до 50.000 таких ядер, а над великими містами є їх сотні тисяч.

Повітря пересичене водною парою і мрякою, вглотує дуже інтенсивно тепло, випромінюване з землі. Тому повітря у великих містах дуже скоро огрівається, а в літні ночі охолоджується тільки незначно.

Але й тому міське повітря провітрюється і очищується далеко менше, як на селі.

Великі маси пилу над містами не мають впливу на здоровля людей. Хоч пил ушкоджує легені людей, що працюють в каменоломах або в копальнях, але тут кількість пилу далеко вища, як у найбільше занечищенім повітрі міста.

Завдяки поступневій техніці життя (ґаз, електричність) зменшилася в повітрі кількість саджі на 35% за останнє століття. Відповідно й число мрячних днів у містах зменшилося на яких 30%.

Дуже важну ролю для здоровля у містах мають ґази, що видобуваються з бензинових і спалинових моторів. Але окис вугля, грізний в замкнених ґаражах, не може призбируватися на вулицях, — тому не є небезпечний для здоровля людей.

Більше уваги варто звернути на ті неприємні складники самоходових ґазів, що їх відчуваємо носом.

МІСТО Й СЕЛО.

Без сумніву, в великих містах є цілий ряд чинників, що загрожують здоровлю мешканців.

Але чи недуги виступають в містах частіше, як на селах? Так. Але тільки недуги легких, головно туберкульоза й недуги нервові. Інші не роблять ріжниці між селом і містом.

Статистика виказує, що смертність представляється у містах навіть корисніше, як на селі. Але більшу смертність на селі можна пояснити тим, що по селах живе більше старих людей, а в містах переважають верстви від 15—40 років життя.

Напевно знаємо, що в містах смертність дітей є менша, як на селах.

Місто має крім відемних — і багато додатніх сторін. А саме: скора поміч лікарів, шпиталі, клініки, гігієнічне усвідомлення, каналізація тощо, що компенсують відемні сторінки великоміського клімату.

Великим плюсом є дуже добре розвинений у містах спорт, що гартує і зміцнює тіло.

Тому не можна твердити, що великі міста є шкідливі для здоровля людей.

Новеля Чапліна.

Чаплін написав новелю — першу і — як він запевнює — останню. Ця новеля називається „Рити“. В Америці видрукував цю новелю журнал „Скрипт“, у Франції право перекладу дістало видавництво „Сінемонд“.

Оповідання коротке, має всього 150 рядків. Акція відбувається в Еспанії підчас теперішньої війни: Невеличкий військовий відділ лагодиться до розстрілу на подвір'ї вязниці молодого старшини. Екзекуційним відділом командує поручник — шкільний товариш засудженого. Те, що він має виконувати смертну кару над товаришом нервує його до краю і він ходить наче запаморочений. Немов автомати стають вояки перед молодцем оберненим лицем до муру. Як причинний командує старшина:

— Чота!

Вояки взяли приціл. У тому менті старшина чує кроки чоловіка, який біжить коридором вязниці. Старшина знає, що це — помилування для вязня. Він сам клопотався, щоб виєднати для товариша ласку... Несамовито-жахливе „Стріль!“ застрягло в нього у горлі і він істерично крикнув:

— Стій!

Та вояки, яких нерви були до краю напружені, не звернули уваги на зміст крику. Вони ждали на „стріль“ і почувши команду, стріляли.

Кінова хроніка.

— Марта Еґерт і Ян Кепура працюватимуть у Римі після повороту з Америки над фільмою „Дует кохання“. Крім цього тенор ґратиме в одній із париських студій у фільмі з життя Верді.

•

— Артур Тосканіні дав принціпіяльну згоду виконувати музику для кінобіографії покійного французького композитора Сюріса Равеля.

•

— Ґватемаля не має справжньої цензури. Однак коли фільма викличе на першій виставі демонстрації в кіні, директорові кіна грозить вязниця.

•

— Анґлійська кінематографія нараховує 9.000 безробітних. Більшість студій в околицях Льондону стоїть пусткою.

•

— В минулому році американські фільмові фірми випустили на ринок 500 картин, з того 225 анґлійських, 110 французьких, 95 німецьких і 38 італійських. Американська кінематографія видала на продукцію 5 міліярдів франків, французька 250 міліонів фр., німецька 500 міліонів фр., італійська 150 міл. фр.

•

— В Голівуді підготовлюють велике свято в честь Шерлі Темпль, яка 23. ц. м. кінчить 9 літ.

ВЕСЕЛЕ.

ЩЕБЕТАЛИ.

Кандидат на жениха питається свого приятеля, як йому живеться в подружньому житті і просить розповісти історію свого подружжя, від початку до кінця. Приятель відповідає: „Як я її пізнав, то я щебетав, вона слухала. Як ми заручилися, то вона щебетала, я слухав. А як лиш повінчалися, то тепер так обоє щебетаємо, що аж сусіди слухають.

І ГОЛОВУ ТЕЖ.

Служниця приходить до фотографа і каже зробити собі знимку. Фотограф питає: „Чи хочете мати знимку по пояс, чи по груди?“

Служниця: „Та я хочу, щоб і голову було видно.

„ОСВОБОДИТЕЛЬ“ НАРОДУ.

На Червоній Площі в Москві перед мавзолеєм, де спочивають забальсамовані останки Леніна, стоїть батько з малим синком.

— Тату, що це за гробовець? — питає малий.

— Гробовець Леніна, мій синку.

— Леніна? А хтож він був?

— Бачиш, синку, то був великий чоловік, котрий зняв з нас ланцюги. Твоїй мамі — рух у напрямі шиї, де жінки носять свої дорогоцінности, — і твому батькові — рух в напрямі камізольки — де мужчини носять ланцюжки при годинниках.

З ЖІНКОЮ, ЯК ІЗ КРАВАТКОЮ.

Адольф Менжу розівся з жінкою в Голівуді. На другий день питає його Любич, як воно дійшло до того, що він розвівся, адже він міг ще перед шлюбом запримітити чи жінка йому годиться, чи ні.

— А, того ніколи не можна знати перед шлюбом — завважив Менжу. Запамятайте собі, що з жінкою як і з краваткою. Обі можна пізнати, що вони варті, тоді, коли вже маєте їх на шиї...

НЕ ЗНАЄ ЇЇ.

— Фама каже, що ви пані небезпечна жінка.

— Так?! А відки вона до того приходить? Я її не знаю зовсім.

ІДЕЙНИЙ.

— Завданням мого життя: будити людство!

— То ви певно якийсь вчений суспільник?!

— О ні, я маю лиш фабрику будильників...

НЕ ЗРАЖУЄТЬСЯ.

У ресторації приступає до гостя продавець льосів:

— Пане добродію, купіть собі в мене льос! Післязавтра тягнення. Головна виграна 100 тисяч золотих!

Гість лютий: — Дайте мені спокій зі своїми льосами! Я не хочу виграти!

Продавець: „Я маю й такі льоси, що нічого не виграють...“

ПРИСВЯТА.

Відомий париський критик Бофа гостро скритикував повість Моріяка „Вогнена ріка“. Бофа написав, що вона не ріка, лиш попросту малий дощ. Моріяк післав йому книжку з такою присвятою: „Густавові Бофа з проханням, щоби прочитав її під парасолею“.

Через „Просвіту“ — до Воскресення! Ставаймо під прапор „Просвіти“! Не жаліймо для неї ні праці, ні гроша!

Сторінка без політики.

Здоровля у великих містах.

Мешканців великих міст напевно цікавить питання, чи клімат міста є шкідливий для їх здоровля. Від непамятних часів виїжджають люди з задимлених міст на село, на свіже повітря, щоб порятувати своє здоровля.

Чи справді клімат великих, промислових міст руйнує здоровля?

Нові досліди виказали, що кожне місто має якби свій власний клімат. Очевидно, в першу чергу він залежить від клімату цілої околиці, в якій лежить це місто. Інакше представляється справа здоровля в мрячному, вогкому Льондоні, а інакше в соняшному Неаполі.

Окрім географічного положення має значіння ще будівництво, промисловий вигляд міста та інші чинники. Спільним для всіх міст є величезна перевага забудованого простору над зеленію, висота будинків, живий вуличний рух, каналізація та інші санітарні уладження.

З метеорольогічних комунікатів відомо, що про погоду рішає передовсім розклад барометричного тиснення. Великі міста мають завжди ширше тиснення, як їх околиця.

Великі міста віддихають доземо. Це є дуже важне й корисне, бо маса великоміського повітря лине вгору й не дозволяє, щоб на вулицях міста призбирувався труйний двоокис вугля.

ПИЛ І ГАЗИ МОТОРІВ.

Великий вплив на клімат міста має саджа й пил. Тим пояснюється більше число мрячних днів у містах, ніж на селах. Причиною міських мряк є мікроскопійно дрібний пил, а кожна пилинка стає осередком, довкола якого згущується мряка. Над землею на селі нависає 20.000 до 50.000 таких ядер, а над великими містами є їх сотні тисяч.

Повітря пересичене водною парою і мрякою, вглотує дуже інтенсивно тепло, випромінюване з землі. Тому повітря у великих містах дуже скоро огрівається, а в літні ночі охолоджується тільки незначно.

Але й тому міське повітря провітрюється і очищується далеко менше, як на селі.

Великі маси пилу над містами не мають впливу на здоровля людей. Хоч пил ушкоджує легені людей, що працюють в каменоломах або в копальнях, але тут кількість пилу далеко вища, як у найбільше занечищеним повітрі міста.

Завдяки поступневій техніці життя (ґаз, електричність) зменшилася в повітрі кількість саджі на 35% за останнє століття. Відповідно й число мрячних днів у містах зменшилося на яких 30%.

Дуже важну ролю для здоровля у містах мають ґази, що видобуваються з бензинових і спалинових моторів. Але окис вугля, ґрізний в замкнених ґаражах, не може призбируватися на вулицях, — тому не є небезпечний для здоровля людей.

Більше уваги варто звернути на ті неприємні складники самоходових ґазів, що їх відчуваємо носом.

МІСТО Й СЕЛО.

Без сумніву, в великих містах є цілий ряд чинників, що загрожують здоровлю мешканців.

Але чи недуги виступають в містах частіше, як на селах? Так. Але тільки недуги легких, головно туберкульоза й недуги нервові. Інші не роблять ріжниці між селом і містом.

Статистика виказує, що смертність представляється у містах навіть корисніше, як на селі. Але більшу смертність на селі можна пояснити тим, що по селах живе більше старих людей, а в містах переважають верстви від 15—40 років життя.

Напевно знаємо, що в містах смертність дітей є менша, як на селах.

Місто має крім відемних — і багато додатніх сторін. А саме: скора поміч лікарів, шпиталі, клініки, гігієнічне усвідомлення, каналізація тощо, що компенсують відемні сторінки великоміського клімату.

Великим плюсом є дуже добре розвинений у містах спорт, що гартує і зміцнює тіло.

Тому не можна твердити, що великі міста є шкідливі для здоровля людей.

ВЕСЕЛЕ.

ЩЕБЕТАЛИ.

Кандидат на жениха питається свого приятеля, як йому живеться в подружньому житті і просить розповісти історію свого подружжя, від початку до кінця. Приятель відповідає: „Як я її пізнав, то я щебетав, вона слухала. Як ми заручилися, то вона щебетала, я слухав. А як лиш повінчалися, то тепер так обоє щебетаємо, що аж сусіди слухають.

І ГОЛОВУ ТЕЖ.

Служниця приходить до фотографа і каже зробити собі знимку. Фотограф питає: „Чи хочете мати знимку по пояс, чи по груди?"

Служниця: „Та я хочу, щоб і голову було видно.

„ОСВОБОДИТЕЛЬ" НАРОДУ.

На Червоній Площі в Москві перед мавзолеєм, де спочивають забальсамовані останки Леніна, стоїть батько з малим синком.

— Тату, що це за гробовець? — питає малий.

— Гробовець Леніна мій синку.

— Леніна? А хтож він був?

— Бачиш, синку, то був великий чоловік, котрий зняв з нас ланцюги. Твоїй мамі — рух у напрямі шиї, де жінки носять свої дорогоцінности, — і твому батькові — рух в напрямі камізольки — де мужчини носять ланцюжки при годинниках.

З ЖІНКОЮ, ЯК ІЗ КРАВАТКОЮ.

Адольф Менжу розівся з жінкою в Голівуді. На другий день питає його Любич, як воно дійшло до того, що він розвівся, адже він міг ще перед шлюбом запримітити чи жінка йому годиться, чи ні.

— А, того ніколи не можна знати перед шлюбом — завважив Менжу. Запамятайте собі, що з жінкою як і з краваткою. Обі можна пізнати, що вони варті, тоді, коли вже маєте їх на шиї...

НЕ ЗНАЄ ЇЇ.

— Фама каже, що ви пані небезпечна жінка.

— Так?! А відки вона до того приходить? Я й не знаю зовсім.

ІДЕЙНИЙ.

— Завданням мого життя: будити людство!

— То ви певно якийсь вчений суспільник?!

— О ні, я маю лиш фабрику будильників...

НЕ ЗРАЖУЄТЬСЯ.

У ресторації приступає до гостя продавець льосів:

— Пане добродію, купіть собі в мене льос! Післязавтра тягнення. Головна вигра 100 тисяч золотих!

Гість лихий: — Дайте мені спокій зі своїми льосами! Я не хочу виграти!

Продавець: „Я маю й такі льоси, що нічого не виграють..."

ПРИСВЯТА.

Відомий париський критик Бофа гостро критикував повість Моріяка „Вогнена ріка". Бофа написав, що вона не ріка, лиш попросту малий дощ. Моріяк післав йому книжку з такою присвятою: „Ґуставові Бофа з проханням, щоби прочитав її під парасолею".

Через „Просвіту" — до Воскресення! Ставаймо під прапор „Просвіти"! Не жалуймо для неї ні праці, ні гроша!

Новеля Чапліна.

Чаплін написав новелю — першу і — як він запевнює — останню. Ця новеля називається „Ритм". В Америці видрукував цю новелю журнал „Скрипт", у Франції право перекладу дістало видавництво „Сінемонд".

Оповідання коротке, має всього 150 рядків. Акція відбувається в Еспанії підчас теперішньої війни: Невеличкий військовий відділ ладиться до розстрілу на подвірі вязниці молодого старшини. Екзекуційним відділом командує поручник — шкільний товариш засудженого. Те, що він має виконувати смертну кару над товаришом нервує його до краю і він ходить наче запаморочений. Немов автомати стають вояки перед молодцем оберненим лицем до муру. Як причинний командує старшина:

— Чота!

Вояки взяли приціл. У тому менті старшина чує кроки чоловіка, який біжить коридором вязниці. Старшина знає, що це — помилування для вязня. Він сам клопотався, щоб вєднати для товариша ласку... Несамовито-жахливе „Стріль!" застрягло в нього у горлі і він істерично крикнув:

— Стій!

Та вояки, яких нерви були до краю напружені, не звернули уваги на зміст крику. Вони ждали на „стріль" і почувши команду, стріляли.

Кінова хроніка.

— Марта Еґерт і Ян Кепура працюватимуть у Римі після повороту з Америки над фільмою „Дует кохання". Крім цього тенор ґратиме в одній із париських студій у фільмі з життя Верді.

*

— Артур Тосканіні дав принціпіяльну згоду дириґувати музику для кінобіографії покійного французького композитора Сюріса Равеля.

*

— Ґватемаля не має справжньої цензури. Однак коли фільма викличе на першій виставі заворушення в кіні, директорові кіна грозить вязниця.

*

— Англійська кінематографія нараховує 9.000 безробітних. Більшість студій в околицях Льондону стоїть пусткою.

*

— В минулому році американські фільмові фірми випустили на ринок 500 картин, з того 225 англійських, 110 французьких, 95 німецьких і 38 італійських. Американська кінематографія видала на продукцію 5 міліярдів франків, французька 250 міліонів фр., німецька 500 міліонів фр., італійська 150 міл. фр.

*

— В Голівуді підготовляють велике свято в честь Шерлі Темпль, яка 23. ц. м. кінчить 9 літ.

СПОРТОВА СТОРІНКА.

Роля глядача на спортових змаганнях.

Коли мова про участь глядачів у спортових імпрезах, то ясно, що йде про спортові змагання, в яких емоційний чинник грає першорядну ролю, значить: у ріжних спортових грах, у легко-атлетичних метчах та найбільше на змаганнях копаного мяча. Правда, емоційний чинник збільшується або зменшується відповідно до терену й до популярности якоїнебудь ділянки спорту. Тому, напр. те, чим емоціонуються американці, може бути зовсім нецікаве та байдуже для европейця і навпаки. Знаємо, що Америка емоціонується бейзеболом або рагбі і не виявляє майже ніякого більшого заінтересування для футболу в нашому европейському розумінні. Американці вважають наш футбол просто якоюсь дитячою іграшкою, якою стовідсотковим мужчинам не слід навіть займатися. Зновуж европейські краї (може за винятком деяких західних держав, де рагбі може похвалитися доволі великою популярністю) здебільша вважають улюблені „американські спорти" брутальними й нецікавими. В такім чи іншім „смаку" публики грає головну ролю психіка і вдача нації. Та це вже зовсім інша справа і нею не будемо сьогодні займатися. Нас цікавить у першу чергу питання, який вплив має емоційний чинник на змагунів та на спортову публику.

Щоб не входити в подробиці, мусимо розважити цю тему з того боку, який найкраще ілюстрував би наші умовини. Отже головну увагу присвятимо копаному мячеві, який у цілій Европі, зокрема на українському терені, має найбільше симпатиків і просто фанатичних звеличників.

У змаганнях, що мають характер видовищ, емоційний чинник панує і на грищі і на трибунах. На грищі зовсім інакше емоціонуються змагуни (там у першу чергу грають ролю наскрізь спортові прикмети: воля перемоги, амбіція, суперництво), одначе під впливом глядачів емоціонує змагунів інший чинник, а саме охота приподобатися. Ця прикмета іноді так сильно панує на майдані, що спортові змагання затрачують свій справжній зміст і стають видовищами дуже подібними до цирку. Якщо спортові імпрези стають справді цирковими видовищами (сьогодні майже буденне явище), то в тому виключну вину має поведінка спортових глядачів.

Пригляньмося, як повинна виглядати роля спортового глядача і чи вона може й повинна впливати на хід змагань, байдуже яких: боксерських, футбольних чи легко-атлетичних. В засаді спортові повинні виявляти свою справність без ніяких посторонніх впливів, значить: вони повинні виявляти у суперництві з іншими якнайбільше жертвенности, волі перемоги і доказати, що їх висліди є лиш наслідками послідовної заправи, гарту їх душі й тугости тіла. Та не забуваймо, що таке засадниче ставлення справи, вимагалоб виеліміновання публики від участи у змаганнях. Одночасно не забуваймо також, що вже в Олімпійських Ігрищах старовинної Греції глядачі брали незвичайно живу участь. Мало цього. Олімпійські змагання саме призначені були для глядачів, щоб вони мали змогу оглядати пописи своїх найкращих, їх хвалити чи їх ганити. Сама-ж присутність глядачів у змаганнях була для змагунів природною, найсильнішою інекцією сил та заохотою до якнайкращих успіхів.

Уже з цих кількох слів ясно, що участь глядачів у змаганнях конче потрібна і що саме ця участь — зарискуймо таке твердження — є одним із вирішних моментів, чи пак чинників змагу.

Як воно виглядає у нас? Чи глядачі на якінебудь спортових імпрезах обмежуються справді лиш до тієї (направду почесної) ролі? Хоч як це важко признавати, та наша спортова публика виявляє в багатьох випадках стільки спортової ігноранції, стільки нездисциплінування та примітивізму, що її участь у змаганнях густо-часто переступає межі не лиш спортової етики, але й людської етики взагалі.

Глядачів обовязують так самісько спортові засади на трибунах, як і змагунів на майдані. Та коли змагунів на грищі і їх поведінку бачать та оцінюють: глядачі, суддя чи судді, провідники дружини, виділові, ріжні спортові діячі, то глядачі на трибунах відповідальні за свою поведінку тільки перед своєю совістю й у винятковим випадках перед представниками адміністраційної влади. І тому нечесну поведінку глядача може „дисквалїфікувати" тільки його власна совість.

Щоб ці закиди не були голословні, можна взяти якийнебудь приклад із змагань копаного мяча, які, особливо на нашому терені, розбуджують найбільше людські пристрасти. Коли наша дружина програє, то ми не добачуємо тоді ніяких причин тої програної у кращій поставі нашого противника, лиш дошукуємось винованика у судді змагань, у надто гострій грі противника і т. д. Нерідко своє негодування виявляємо ще й у той спосіб, що лаємо останніми словами власних грачів та відбираємо їм останки віри у власні сили, замісць у важких хвилинах додати їм заохоти витревати. „На грищі треба вміти не лиш виграти, але й програти" — чуємо залюбки такі фрази і при цьому забуваємо, що саме ці слова торкаються теж і поведінки спортової публики, яка так дуже нерадо дивиться, коли її дружина програє і тоді „виходить із себе". Якщо таку програну справді завинили поодинокі грачі, чи може й ціла дружина, тоді навіть моральним обовязком публики є дати змагунам відчути своє негодування. Одначе це негодування повинно спричинити поправу, а не психічне заломання змагунів. Якщо дружина програла, бо противник був ліпший, або на таку програну зложились якісь інші причини (таких причин у нас теж чимало) — то публика повинна зневіреним змагунам додати моральних сил на будуче.

Яким чином повинні ми заохочувати свою дружину до перемоги чи якнайбільших зусиль? Чи дикі, некультурні вигуки під адресою противника або судді справді дають бажані успіхи?

Ні! І тисяч разів ні, хочби і тому, що така поведінка рішуче незгідна зі згаданими вище засадами спортової етики й остаточно також тому, що справжньої користи нашій дружині вона не дасть ніякої, зате дуже часто може пошкодити. Вкінці найвища вже пора закинути й оці вічні нарікання, що нас кривдять і дошукуватися постійно виновників невдач по всіх усюдах, лиш не серед нас самих. Тому теж вигуками проти чужої дружини викликуємо часто зовсім протилежні наслідки до тих, що ми їх хотіли. Серед грачів дружини, яка має наші симпатії, витворюється моральне лінивство і змагуни поволі привикають самі до цього, що причину кожної невдачі бачать лише у здогадній кривді. Грачі починають рахувати лиш на те, що противник, спантеличений публикою, просто сам „підложиться". Словом: така поведінка публики зовсім деморалізує нашу дружину.

Глядачі можуть і повинні свою дружину заохочувати до якнайбільших зусиль ріжними можливими й дозволеними культурними способами. І це саме одно з найголовніших завдань виробленої спортової публики. Можна заохочувати, наклинкувати, виявляти голосно своє вдоволення, радість — одначе все те мусить мати відповідні форми і не компромітувати нас перед не-українськими глядачами.

Грачі повинні відчувати серед глядачів прихильний, дружній настрій, вони мусять знати, що на них дивляться не лиш спрагнені перемоги „кібіци", але теж спортовці, що вміють оцінювати одною міркою успіхи і провини, спортовці, які зуміють вжитися в настрій дружини і в міру потреби той настрій справляти: коли він запальний — успокоювати, коли песимістичний — підбадьорювати. Одночасно вони повинні бути настільки обективні, щоб, вимагаючи обективности від судді, вміли справедливо оцінювати і гру противника.

Мусимо теж памятати, що спортовий суддя є теж тільки людиною і може помилятися. Годі в кожному рішенні добачувати сторонничість. Виступи публики проти судді (хочби він справді своєю поведінкою викликував якнайбільш ворожий настрій до себе) можна би вважати хіба тоді оправданими, коли вони обмежуються виключно до словних, при тому строго критичних і річевих завваг. Усі образливі, іноколи хуліганські крики й лайки під адресою судді та чинні виступи публики є звичайною трусливістю у її найгіршій формі, бо це трусливість анонімної та безкритичної маси.

При кінці ще заввага, що торкається одного мечу на недавніх змаганнях України, де ми чули образливі вигуки якоїсь групи, невдоволеної складом дружини, під адресою провідника секції. Це був перший цього року випадок у наших умовинах, що вину за слабу гру дру[illegible] приписувано провідникові. Не зважаючи [illegible] що такі вигуки могли походити від людей [illegible] не визнаються у спортово-організаційн[illegible] гі України, треба їх напятнувати як [illegible] анархічний виступ своєрідних „вічних [illegible]тентів".

Чимало ще уваг насувається на [illegible] звязку з поведінкою та ролею глядача [illegible] змагань, та про це можнаб писати цілі[illegible] статтей. Покищо хочемо вірити, що й ці [illegible] завваг вийде на користь українському [illegible]гові.

Роман Сл[illegible]

ЛЬВІВ. **УКРАЇНА — РКС 2:0 (1:0)**

По важкій боротьбі Україна здобула дал[illegible] пункти в мистецтвах Окружної Ліги в зустрічі [illegible]дою та амбітною дружиною РКС-у. Метч був [illegible]чайно завзятий і навіть за гострий, при тому [illegible] на розмоклому грищі. Україна мала перевагу [illegible] гри й доволі часто осягала навіть перевагу, [illegible] напад не вмів кількох дуже догідних ситуацій [illegible]ристати. Одинокі ворота в тій частині гри здобу[illegible]вський (40 хв.).

Друга половина була поганіша від перш[illegible] починає грати гостро і брутально і судді [illegible] з гри вже в 8 хв. Наймана з РКС-у. Зглядно [illegible]сля того чорно-червоні зуміють стріляти [illegible] дружині бодай оо три голі та ледви [illegible] вився мяч у сітці РКС-у, який після того [illegible]ти ще гостріше. Не зважаючи на зусилля обо[illegible]жин вислід залишається вже до кінця незмінний.

Україна виступила до цих змагань у такім [illegible]ді: Босий; Воробець, Міклош II; Яким, [illegible] Цимбала; Богурат, Краєвський, Міклош І, [illegible] Магоцький.

Суддював м-р Л. Бик. Видців к. 1500.

ІНШІ ВИСЛІДИ ОКРУЖНОЇ ЛІГИ.

ЛЬВІВ. **Польонія — Лехія 4:3 (2:0).** Ворота [illegible] Польонії здобули: Луць, Клюйя і Грушка [illegible]хії: Шустершіц із карного, Книжицький і [illegible]ський.

ЛЬВІВ. **Гасмонея — Погонь (Стрий) 1:0 (1:0).** [illegible]шій половині переважала Гасмонея, у другій [illegible] Ворота здобув Фрідман.

ЛЬВІВ. **Чорні — II Сокіл 3:1 (2:1).** Ворота для [illegible]них здобув Жильцов, Немец і Адамович, для [illegible] Вельгош.

ПЕРЕМИШЛЬ. **Ресовія — Чувай 2:0 (0:0).** [illegible]грав в ослабленім складі. Ворота для Ресовії [illegible] Гросман і Бохня (з карного).

ЯРОСЛАВ. **Юнак — В. К. С. 3:0 (2:0).** [illegible] але заслужена перемога дрогобицької дружини [illegible] ярославським військовим клюбом. Ворота для [illegible] здобув Шевчик (2) і Кручок.

САМБІР. **Погонь І Б — Корона 0:0.** [illegible]ла на гарячому самбірському групі [illegible] дяки добрій та невбитній грі цілої дружини [illegible] воротарі. Суддював д. добре інж. Хом[illegible]

* * *

Після цих змагань у табелі ведуть [illegible] мають 26 пунктів перед Польонією 24 п. [illegible] зайняла Гасмонея, яка має 20 пунктів, [illegible] Ією, одначе краще відношення воріт. [illegible] сця черговість у табелі така: Ресовія 18 п. [illegible] слав 17 п., РКС 17 п., Погонь (Стрий) 16, [illegible] Погонь ІБ 14, Юнак 13 п. Чувай 11 п. [illegible] Сокіл 7 п. Найбільше загрожені деградацією [illegible] і Чувай. II. Сокіл уже хіба чудом [illegible] перед А-клясою.

ДЕРЖАВНА ЛІГА.

ВИЛЬНО. **Погонь — Сьміґли 1:0 (1:0).**
ЛОДЗЬ. **Висла — ЛКС 0:0.**
ХОЖУФ. **АКС — Варшавянка 2:0 (1:0).**
КРАКІВ. **Краковія — Варта 5:2 (4:1).**
ВАРШАВА. **Рух — Польонія 3:0 (1:0).**

ДРОГОБИЦЬКА А-КЛЯСА.

ДРОГОБИЧ. **Дністер — Бетар 1:1 (0:0).** [illegible] може похвалитися вже третім успіхом [illegible] чужім грищі, бо після перемоги над [illegible] [illegible]лиско, осягнув він порішений вислід [illegible] ною дружиною Бетару. За А-клясу [illegible] дружина бути спокійна, якщо [illegible] так як досі. Ворота для Дністра здобув [illegible] ди п. Тіпе зі Львова викликав у другій [illegible] ного грача Дністра з грища.

Ц-КЛЯСА.

ГОРОДОК. **Зоря — Гапоель 4:0 (2:0).** [illegible] стецький метч львівської Зорі закінчився [illegible] ною перемогою в Городку. В другій [illegible] обурена брутальною грою Гапоелю, [illegible] на грище і судді мусів перервати метч.

ВЕЛИКОДНИЙ ТРЕНІНҐ СТРИЙСЬКОЇ [illegible]

СТРИЙ. **Скала — РКС 2:0 (0:0).** У [illegible] заграла стрийська Скала треніновий метч [illegible] тою дружиною і перемогла й заслужено [illegible] ступила в сильно резервовім складі [illegible] ти оцінку її поодиноких грачів. [illegible] інж. Суддював п. Шпінка.

СПОРТОВА СТОРІНКА.

Роля глядача на спортових змаганнях.

Коли мова про участь глядачів у спортових импрезах, то ясно, що йде про спортові змагання, в яких емоційний чинник грає першорядну ролю, значить: у ріжних спортових грах, у легко-атлетичних метчах та найбільше на змаганнях копаного мяча. Правда, емоційний чинник збільшується або зменшується відповідно до терену й до популярности якоїнебудь ділянки спорту. Тому, нпр. те, чим емоціонуються американці, може бути зовсім нецікаве та байдуже для европейця і навпаки. Знаємо, що Америка емоціонується бейзебольом або регбі і не виявляє майже ніякого більшого зацікавлення для футболу в нашому европейському розумінні. Американці вважають наш футбол просто якоюсь дитячою іграшкою, якою стовідсотковим мужчинам не слід навіть займатися. Зновуж европейські краї (може за винятком деяких західних держав, де регбі може похвалитися доволі великою популярністю) здебільша вважають улюблені „американські спорти" брутальними й нецікавими. В такім чи іншім „смаку" публики грає головну ролю психіка і вдача нації. Та це вже зовсім інша справа і нею не будемо сьогодні займатися. Нас цікавить у першу чергу питання, який вплив має емоційний чинник на змагунів та на спортову публику.

Щоб не входити в подробиці, мусимо розважити цю тему з того боку, який найкраще ілюстрував би наші умовини. Отже головну увагу присвятимо копаному мячеві, який у цілій Европі, зокрема на українському терені, має найбільше симпатиків і просто фанатичних звеличників.

У змаганнях, що мають характер видовищ, емоційний чинник панує і на грищі і на трибунах. На грищі зовсім інакше емоціонуються змагуни (там у першу чергу грають ролю насамперед спортові прикмети: воля перемоги, амбіція, суперництво), одначе під впливом глядачів емоціонує змагунів інший чинник, а саме охота приподобатися. Ця прикмета іноді так сильно панує на майдані, що спортові змагання затрачують свій справжній зміст і стають видовищами дуже подібними до цирку. Якщо спортові імпрези стають справді цирковими видовищами (сьогодні майже буденне явище), то в тому виключну вину має поведінка спортових глядачів.

Пригляньмося, як повинна виглядати роля спортового глядача і чи вона може й повинна впливати на хід змагань, байдуже яких: боксерських футбольних чи легко-атлетичних. В засаді спортовці повинні виявляти свою справність без ніяких посторонніх впливів, значить: вони повинні виявляти у суперництві з іншими якнайбільше жертвенности, волі перемоги і доказати, що їх висліди є лиш наслідками послідовної заправи, гарту їх душі й тугости тіла. Та не забуваймо, що таке засадниче ставлення справи, вимагалоб виелімінування публики від участи у змаганнях. Одночасно не забуваймо також, що вже в Олімпійських ігрищах старовинної Греції глядачі брали незвичайно живу участь. Мало цього. Олімпійські змагання саме призначені були для глядачів, щоб вони мали змогу оглядати нописи своїх найкращих, їх хвалити чи їх ганити. Сама-ж присутність глядачів у змаганнях була для змагунів природною, найсильнішою інєкцією сил та заохотою до якнайкращих успіхів.

Уже з цих кількох слів ясно, що участь глядачів у змаганнях конче потрібна і що саме ця участь — зарискуймо таке твердження — є одним із вирішних моментів, чи пак чинників змагу.

Як воно виглядає у нас? Чи глядачі на якихнебудь спортових імпрезах обмежовуються справді лиш до тієї (направду почесної) ролі? Хоч як це важко признавати, та наша спортова публика виявляє в багатьох випадках стільки спортової ігнорациї, стільки недисциплінування та примітивізму, що її участь у змаганнях густо-часто переступає межі не лиш спортової етики але й людської етики взагалі.

Глядачів обовязують так самісько спортові засади на трибунах, як і змагунів на майдані. Та коли змагунів на грищі і їх поведінку бачать та оцінюють: глядачі, суддя чи судді, провідники дружини, виділові, ріжні спортові діячі, то глядачі на трибунах відповідають за свою поведінку тільки перед своєю совістю й у виїмкових випадках перед представниками адміністраційної влади. І тому нечесну поведінку глядача може „дискваліфікувати" тільки його власна совість.

Щоб ці закиди не були голословні, можна взяти якийнебудь приклад із змагань копаного мяча, які, особливо на нашому терені, розбуджують найбільше людські пристрасти. Коли наша дружина програє, то ми не добачуємо тоді ніяких причин тої програної у кращій поставі нашого противника, лиш дошукуємось виновника у судді змагань, у надто гострій грі противника і т. д. Нерідко своє негодування виявляємо ще й у той спосіб, що лаємо останніми словами власних грачів та відбираємо їм останки віри у власні сили, замісць у важких хвилинах додати їм заохоти витревати. „На грищі треба вміти не лиш виграти, але й програти" — чуємо залюбки такі фрази і при цьому забуваємо, що саме ці слова торкаються теж і поведінки спортової публики, яка так дуже нерадо дивиться, коли її дружина програє і тоді „виходить із себе". Якщо таку програну справді завинили поодинокі грачі, чи може й ціла дружина, тоді навіть моральним обовязком публики є дати змагунам відчути своє негодування. Одначе це негодування повинно спричинити поправу, а не психічне заломання змагунів. Якщо дружина програла, бо противник був ліпший, або на таку програну зложились якісь інші причини (таких причин у нас теж чимало) — то публика повинна зневіреним змагунам додати моральних сил на будуче.

Яким чином повинні ми заохочувати свою дружину до перемоги чи якнайбільших зусиль? Чи дикі, некультурні вигуки під адресою противника або судді справді дають бажані успіхи?

Ні! І тисяч разів ні, хочби і тому, що така поводінка рішуче незгідна зі згаданими вище засадами спортової етики й остаточно також тому, що справжньої користи нашій дружині вона не дасть ніякої, зате дуже часто може пошкодити. Велика найвища вже пора закинути й оці вічні нарікання, що нас кривдять і дошукуватися постійно виновників невдач по всіх усюдах, лиш не серед нас самих. Тому теж вигуками проти чужої дружини викликуємо часто зовсім протилежні наслідки до тих, що ми їх хотіли. Серед грачів дружини, яка має наші симпатії, витворюється моральне лінивство і змагуни поволі привикають самі до цього, що причину кожної невдачі бачать лише у здогадній кривді. Грачі починають рахувати лиш на те, що противник, спантеличений публикою, просто сам „підложиться". Словом: така поведінка публики зовсім деморалізує нашу дружину.

Глядачі можуть і повинні свою дружину заохочувати до якнайбільших зусиль ріжними можливими й дозволеними культурними способами. І це саме одно з найголовніших завдань виробленої спортової публики. Можна заохочувати, наклинувати, виявляти голосно своє вдоволення, радість — одначе все те мусить мати відповідні форми і не компромітувати нас перед не-українськими глядачами.

Грачі повинні відчувати серед глядачів прихильний, дружній настрій, вони мусять знати, що на них дивляться не лиш спрагнені перемоги „кібіци", але теж спортовці, що визнаються на справах, спортовці що вміють оцінювати однією міркою успіхи і провини, спортовці, які зуміють вчутися в настрій дружини і в міру потреби той настрій справляти: коли він запальний — успокоювати, коли песимістичний — підбадьорювати. Одночасно вони повинні бути настільки обєктивні, щоб, вимагаючи обєктивности від судді, вміли справедливо оцінювати і гру противника.

Мусимо теж памятати, що спортовий суддя є теж тільки людиною і може помилятися. Годі в кожному рішенні добачувати сторонничість. Виступи публики проти судді (хочби він справді своєю поведінкою викликував якнайбільш ворожий настрій до себе) можна би вважати хіба тоді оправданими, коли вони обмежуються виключно до словних, при тому строго критичних і річевих завваг. Усі образливі, іноді хуліганські крики й лайки під адресою судді та чинні виступи публики є звичайною трусливістю у її найгіршій формі, бо це трусливість анонімної та безкритичної маси.

При кінці ще заввага, що торкається одного метчу на недавніх змаганнях України, де ми чули образливі вигуки якоїсь групи, невдоволеної складом дружини, під адресою провідника секції. Це був перший цього роду випадок у наших умовинах, що вину за слабу гру дружини приписувано провідникові. Не зважаючи на те, що такі вигуки могли походити від людей, які не визнаються у спортово-організаційному [illegible] Украіни, треба їх напятнувати як [illegible] анархічний виступ своєрідних „[illegible]" гентів".

Чимало ще уваг насувається в [illegible] звязку з поведінкою та ролею глядача [illegible] змагань, та про це можнаб писати цілий [illegible] статтей. Покищо хочемо вірити, що й [illegible] за заввага вийде на користь українському спортові.

Роман Слива.

ЛЬВІВ. **Україна — РКС 2:0 (1:0).**

По важкій боротьбі Україна здобула [illegible] пункти в мистецтвах Окружної Ліги в зустрічі [illegible] дою та амбітною дружиною РКС.-у. Метч був [illegible] чайно завзятий і навіть за гострий, при тому [illegible] на розмокл[ому] грищі. Україна мала [illegible] гри й доволі часто осягала навіть перевагу, [illegible] напад не вмів кількох дуже догідних ситуацій [ви]користати. Одинокі ворота в тій частині гри здобув [illegible]еський (40 хв.).

Друга половина була поганіша від першої. [illegible] почали грати гостро і брутально і судді [illegible] з гри вже в 3 хв. Наймана з РКС-у. Взаємно, по[illegible] сля того чорно-червоні зуміють страхати [illegible] дружині бодай по три голі та лише [illegible] нився метч у сітці РКС-у, який після того почав [гра]ти ще гостріше. Не зважаючи на зусилля обох дружин вислід залишається вже до кінця [illegible].

Україна виступила до цих змагань у такому [скла]ді: Босий; Воробець, Мільош II; Яхимів, [illegible] Цимбала; Богурат, Кравецький, Мільош І, [illegible] Магоцький.

Суддював м-р Л. Бик. Видців к. 1500.

ІНШІ ВИСЛІДИ ОКРУЖНОЇ ЛІГИ.

ЛЬВІВ. **Польонія — Лехія 4:3 (2:0).** Ворота для Польонії здобули: Луць, Клайн і Грушка (2) для [Лехії]: Шустерщиц із карного, Кашинський і [illegible]ський.

ЛЬВІВ. **Гасмонея — Погонь (Стрий) 1:1 (1:1).** В першій половині переважала Гасмонея, у другій [illegible]. Ворота здобув Фрідман.

ЛЬВІВ. **Чорні — II Сокіл 3:1 (2:1).** Ворота для Чорних здобув Жельцов, Немец і Адамович, для Сокола Вельгош.

ПЕРЕМИШЛЬ. **Ресовія — Чувай 2:0 (0:0).** [illegible] грав в ослабленім складі. Ворота для Ресовії [illegible] Гросман і Божня (з карного).

ЯРОСЛАВ. **Юнак — В. Н. С. 3:0 (2:0).** [illegible] але заслужена перемога дрогобицької дружини над ярославським військовим клюбом. Ворота для Юнака здобув Шевчик (2) і Кручок.

САМБІР. **Погонь І Б — Корона 0:0.** [illegible] ла на тяжкому самбірському грищі [illegible] дяки добрій та амбітній грі цілої дружини [illegible] воротаря. Суддював д. добре інж. Хоминський.

* * *

Після цих змагань у табелі ведуть [illegible] мають 26 пунктів перед Польонією 24 п. [illegible] зайняла Гасмонея, яка має 20 пунктів, [illegible] ною, одначе краще відношення воріт. [illegible] сли черговість у табелі така: Ресовія [illegible] слава 17 п., РКС 17 п., Погонь (Стрий) [illegible] Погонь ІБ 14, Юнак 13 п. Чувай 11 п. Корона [illegible] Сокіл 7 п. Найбільше загрожені деградацією [illegible] і Чувай. II. Сокіл уже хіба чудом [illegible] перед А-клясою.

ДЕРЖАВНА ЛІГА.

ВИЛЬНО. **Погонь — Сьміґли 1:0 (1:0).**
ЛОДЗЬ. **Висла — ЛКС 0:0.**
ХОЖУФ. **АКС — Варшавянка 2:0 (1:0).**
КРАКІВ. **Краковія — Варта 5:2 (4:1).**
ВАРШАВА. **Рух — Польонія 3:0 (1:0).**

ДРОГОБИЦЬКА А-КЛЯСА.

ДРОГОБИЧ. **Дністер — Бетар 1:1 (1:0).** [illegible] може похвалитися вже третім успіхом [illegible] чужім грищі, бо після перемоги над ТУР-ом [illegible] ликою, осягнув він нерішений вислід [illegible] ною дружиною Бетару. За А-клясу [illegible] дружина бути спокійна, якщо дні [illegible] так як досі. Ворота для Дністра здобув [illegible] ди п. Тіпе ві Львова виключив у другій [illegible] ного грача Дністра з грища.

Ц-КЛЯСА.

ГОРОДОК. **Зоря — Гапоель 4:0 (2:0).** [illegible] стецький метч львівській Зорі закінчився [illegible] ною перемогою в Городку. В другій [illegible] обурена брутальною грою Гапоелю, [illegible] на грище і судді мусів перервати метч.

ВЕЛИКОДНИЙ ТРЕНІНГ СТРИЙСЬКОЇ СКАЛИ

СТРИЙ. **Скала — РКС 2:0 (0:0).** [illegible] заграла стрийська Скала тренінговий метч [illegible] чою дружиною і перемогла її [illegible] тупила в сильно резервовім складі [illegible] дати оцінку її поодиноких грачів. [illegible] **інж. Сухолясов п. Штайнба.**

З ПОЛЬСЬКИХ СПРАВ.

Чи ОЗОН розлітається?

Польська преса, без ріжниці політичних напрямків, переповнена в останніх днях вістками, коментарями та статтями про події в Озоні. Не диво. Від першої деклярації полк. Коца з 21-го лютого 1937. р. усі польські політичні партії та ґрупи слідкували за розвитком і працею тієї політичної орґанізації, що мала обєднати цілий польський нарід і взяти у свої руки керму цілою польською політикою. Слідкували просто тому, що удача плянів „Обозу Зєдноченя Народовеґо" загрожувала їм безпосередньо в подібній мірі, як колись фашизм чи національ-соціялізм іншим італійським чи німецьким політичним партіям. Але на втіху всіх польських політичних партій не було для них великої небезпеки. Не вважаючи на цілу повінь заяв усяких польських орґанізацій і товариств, що приступають до співпраці з Озоном, за цілий рік орґанізація полк. Коца не то що не обєднала всіх поляків, але силою й орґанізованістю не дорівняла навіть першій-ліпшій з дотеперішніх польських політичних партій.

Факт, що творець орґанізації, полк. Коц мусів уступити з її проводу, був наглядним доказом, що в Озоні не все в порядку. Прихід на становище його шефа ґен. Скварчинського зразу насторожив ціле польське „партійництво", яке могло рахуватися з тим, що новий шеф Озону стане тією „сильною рукою", що була необхідна в орґанізації, щоб зробити з неї всевладний політичний табор згідно з намірами його ініціяторів. „Сильна рука" справді почала діяти. Але це діяння замість скріпити орґанізацію та спрямувати її до зросту в силу, довело до розламу. Призначення Головної Ради Озону, замість усуцільнити орґанізацію, було першим кроком до її розбиття. Почалося з того, що деякі іменовані члени Ради проголосили заяви, що їх іменували без порозуміння з ними. А за тим пішло вже як з Петрового дня...

Прийшла справа посла Вацлава Будзинського, редактора тижневика „Ютро Праци". За його публіцистичну діяльність, докладно кажучи, за виступ проти „Ґазети Польск-ої", що є орґаном Озону, ґен. Скварчинський виключив його з Озону. Це наробило шуму. Найважніше, що з цим кроком шефа Озону не зсолідаризувалася президія парляментарного кола Озону, яка у своїй ухвалі ствердила, що шеф Озону усуваючи посла Будзинського з орґанізації, нарушив правильник кола і поставила вимогу, щоб справу посла Будзинського передати орґанізаційному судові. Витворилася прикра ситуація. Якщо ґен. Скварчинський піде за ухвалою президії кола і передасть справу судові, перекреслить своє попереднє рішення. А це було би очевидною компромітацією шефа Озону, яка напевно захитала би віру в „сильну руку" серед прихильників і ворогів.

Розмірів справжнього розламу орґанізації набрало виступлення з Озону „Звйонзку Млодей Польскі", що був під проводом Ю. Рутковського. „Звойнзек Млодей Польскі" — це орґанізація молоді, що створилася з відламу „Обозу Народово-Радикального" т. зв. „Фалянґи" та орґанізації сільської молоді Полякевича п. я. „Зелені Сорочки", вкінці й людей з інших ґруп. Як цілість „Звйонзек Млодей Польскі" вступив до Озону за ери полк. Коца. Тепер раптом трісла бомба. Голова „З. М. П." Рутковський проголосив заяву, що виступає зі своєю орґанізацією з Озону. Це знову наробило великого шуму в пресі і викликало конетернацію в самому Озоні. Провід Озону намагається за всяку ціну врятувати ситуацію і призначивши для „Звйонзку Млодей Польскі" новий провід в особі майора Ґаліната, довів до того, що ця орґанізація розбилася на дві частини: одні пішли за дотепер. головою Рутковським і виступили з Озону, другі підчинились Ґалінатові, тобто залишилися в Озоні. Які сили входять тут у гру? Колись Рутковський хвалився, що „З. М. П." має 42 тисячі членів, пізніше зредукували це число до 6-ти тисяч, сьогодні „Дзеннік Людови" пише, що їх є не більше як 2 тисячі, з яких половина залишилася при Рутковськім, половина підчинилася Ґалінатові.

Так виглядає сьогодні справа обєднання всіх поляків в одній, всевладній політичній орґанізації. Ґен. Скварчинський не має більше щастя від свого попередника.

Чи перша ластівка зміни польської внутрішньої політики.

Віцепрем'єр Квятковський виголосив у неділю, 24-го квітня п. р. у міському театрі в Катовицях відчит п. н. „Через політичне відродження до господарських успіхів Польщі". У цьому відчиті мін. Квятковський заявився за втриманням теперішньої конституції і вказав на головні цілі зєдинення Польщі: розбудова оборонних сил, упромисловлення країни та відродження польської культури. Взагалі цей відчит був гарячою пропаґандою ідеї зєдинення народу.

Дуже цікавий один із кінцевих уступів цього відчиту, в якому мін. Квятковський сказав: „Змінний є уряд і змінний парлямент. Змінна є виборча ординація до законодатних і самоуправних установ. Змінним є кожний елемент, що не є стрижнем існування держави і розвитку національних сил, особливо, якби він мав бути перешкодою у справі консолідації." Ці слова дали привід до далекойдучих висновків. Отже появилися чутки, що вже не за горами зміна польського уряду, на чолі якого мав би стати саме мін. Квятковський, причому міністром військових справ став би ґен. Сосновський, теку міністра внутрішніх справ перебрав би теперішній шлеський воєвода д-р Ґражинський. Крім цього малаб прийти зміна виборчої ординації до парляменту і самоуправи і нові вибори.

До відчиту мін. Квятковського прикладають велику вагу, бо — як кажуть — попередила його нарада мін. Квятковського з президентом держави у Варшаві та Спалі. Саме підчас побуту у Спалі устійнено зміни, що мають прийти та накреслено підстави нової системи, якої підставою має бути засада: допустити до співпраці інші політичні партії.

—о—

Поляки в Чехословаччині й українці в Польщі.

„Кетолик Геральд" (Льондон) з 14. квітня т. р. помістив цікаву статтю про домагання автономічних прав поляками в Чехословаччині. На кінці статті торкається автор також і українських справ.

„Більше ніж третина населення Польщі належить до не-польської національности. Складається вона з українців, білорусинів, німців, жидів і литовців. Коли Польща видвигає домагання автономії для 200.000 поляків у Чехословаччині, то тимсамим потверджує вона далеко більші права до автономії 6 і пів мільйонів українців, що живуть в Польщі.

(Укбюро. Льондон.)

АНҐЛЬО-ІРЛЯНДСЬКЕ ПОРОЗУМІННЯ.

У висліді довгих переговорів, які свого часу мало що не розбилися, підписано в Льондоні три договори. Вони тісно зі собою звязані і будуть важні щойно після апробати парляментів обох країв.

Перший договір передає Ірляндії оборону деяких точок на ірляндському побережжі, що їх досі займали анґлійці. На основі другого договору заплатить Ірляндія Анґлії 10 мільйонів фунтів штерлінґів і в той спосіб взаїмні фінансові претенсії обох сторін будуть вирівнані. Третій договір становить британсько-ірляндську торговельну умову. Він постановляє, що ірляндські продукти будуть допущені до Анґлії без якихнебудь митних оплат і навпаки. Ірляндія залишиться британською домінією.

ЖЕРТВИ ПАЛЕСТИНСЬКИХ ПОДІЙ.

19. квітня минуло 2 роки від коли у Палестині вибухли протижидівські заворушення. За цей час згинуло там 165 жидів. Годі устійнити число вбитих арабів, бо вони, втікаючи перед анґлійським військом, забирали з собою ранених і вбитих; згинуло їх коло 250.

ВЕСІЛЛЯ АЛЬБАНСЬКОГО КОРОЛЯ.

У вівторок почалось у Тірані весілля альбанського короля Ахмеда Зогу з ґрафінею Апоні. Бере в ньому участь італійський князь Берґамо, мін. Чіяно, 20-ох представників ріжних держав, чимало мадярської аристократії і т. д.

ЯПОНЦІ ЗАНЯЛИ БРИТІЙСЬКИЙ КОРАБЕЛЬ.

Японці затримали в ночі на ріці Янтсе британський пароплав „Тунво" та забрали його на острів Тсунмін, щоби перевести ревізію. Кількох моряків-китайців ранено.

На місце інциденту вислано британську канонірку.

СОВІТСЬКА ЛЕТУНСЬКА ПОМІЧ.

Як подає „Домеї", СССР доставив уже Китаєві 200 літаків, Китай замовив ще 400. В половині квітня приїхало до Ганкова 300 совітських летунів.

З ПОЛЬСЬКИХ СПРАВ.

Чи ОЗОН розлітається?

Польська преса, без ріжниці політичних напрямків, переповнена в останніх днях вістками, коментарями та статтями про події в Озоні. Не диво. Від першої декларації полк. Коца з 21-го лютого 1937. р. усі польські політичні партії та групи слідкували за розвитком і працею тієї політичної організації, що мала обєднати цілий польський нарід і взяти у свої руки керму цілою польською політикою. Слідкували просто тому, що удача плянів „Обозу Зєдночення Народовего" загрожувала їм безпосередньо в подібній мірі, як колись фашизм чи націонал-соціялізм іншим італійським чи німецьким політичним партіям. Але на втіху всіх польських політичних партій не було для них великої небезпеки. Не зважаючи на цілу повінь заяв усяких польських організацій і товариств, що приступають до співпраці з Озоном, за цілий рік організація полк. Коца не то що не обєднала всіх поляків, але силою й організованістю не дорівняла навіть першій-ліпшій з дотеперішніх польських політичних партій.

Факт, що творець організації, полк. Коц мусів уступити з її проводу, був наглядним доказом, що в Озоні не все в порядку. Прихід на становище його шефа ген. Скварчинського знову насторожив ціле польське „партійництво", яке могло рахуватися з тим, що новий шеф Озону стане тією „сильною рукою", що була необхідна в організації, щоб зробити з неї всевладний політичний табор згідно з намірами його ініціяторів. „Сильна рука" справді почала діяти. Але це діяння замість скріпити організацію та спрямувати її до зросту в силу, довело до розламу. Призначення Головної Ради Озону, замість усуцільнити організацію, було першим кроком до її розбиття. Почалося з того, що деякі іменовані члени Ради проголосили заяви, що їх іменували без порозуміння з ними. А за тим пішло вже як з Петрового дня...

Прийшла справа посла Вацлава Будзинського, редактора тижневика „Ютро Праци". За його публіцистичну діяльність, докладно кажучи, за виступ проти „Ґазети Польс-ої", що є органом Озону, ґен. Скварчинський виключив його з Озону. Це наробило шуму. Найважніше, що з цим кроком шефа Озону не зсолідаризувалася президія парляментарного кола Озону, яка у своїй ухвалі ствердила, що шеф Озону усуваючи посла Будзинського з організації, нарушив правильник кола і поставила вимогу, щоб справу посла Будзинського передати організаційному судові. Витворилася прикра ситуація. Якщо ґен. Скварчинський піде за ухвалою президії кола і передасть справу судові, перекреслить своє попереднє рішення. А це було би очевидною компромітацією шефа Озону, яка напевно захитала би віру в „сильну руку" серед прихильників і ворогів.

Розмірів справжнього розламу організації набрало виступлення з Озону „Звйонзку Млодей Польскі", що був під проводом Ю. Рутковського. „Звойнзек Млодей Польскі" — це організація молоді, що створилася з відламу „Обозу Народово-Радикального" т. зв. „Фалянґи" та організації сільської молоді Полякевича п. з. „Зелені Сорочки", вкінці й людей з інших груп. Як цілість „Звйонзек Млодей Польскі" вступив до Озону за ери полк. Коца. Тепер раптом тріснула бомба. Голова „З. М. П." Рутковський проголосив заяву, що виступає зі своєю організацією з Озону. Це знову наробило великого шуму в пресі і викликало консторнацію в самому Озоні. Провід Озону намагається за всяку ціну врятувати ситуацію і призначивши для „Звйонзку Млодей Польскі" новий провід в особі майора Ґалінати, довів до того, що ця організація розбилася на дві частини: одні пішли за дотепер. головою Рутковським і виступили з Озону, другі підчинились Галінатові, гобто залишилися в Озоні. Які сили входять тут у гру? Колись Рутковський хвалився, що „З. М. П." має 42 тисячі членів, пізніше зредукували це число до 6-ти тисяч, сьогодні „Дзеннік Людови" пише, що їх є не більше як 2 тисячі, з яких половина залишилася при Рутковськім, половина підчинилася Галінатові.

Так виглядає сьогодні справа обєднання всіх поляків в одній, всевладній політичній організації. Ґен. Скварчинський не має більше щастя від свого попередника.

Чи перша ластівка зміни польської внутрішньої політики.

Віцепремієр Квятковський виголосив у неділю, 24-го квітня ц. р. у міському театрі в Катовицях відчит п. н. „Через політичне відродження до господарських успіхів Польщі". У цьому відчиті мін. Квятковський заявився за вдержанням теперішньої конституції і вказав на головні цілі зєдинення Польщі: розбудова оборонних сил, упромисловлення країни та відродження польської культури. Взагалі цей відчит був гарячою пропагандою ідеї зєдинення народу.

Дуже цікавий один із кінцевих уступів цього відчиту, в якому мін. Квятковський сказав: „Змінний є уряд і змінний парлямент. Змінна є виборча ординація до законодатних і самоуправних установ. Змінним є кожний елемент, що не є стрижнем істнування держави і розвитку національних сил, особливо, якби він мав бути перешкодою у справі консолідації." Ці слова дали привід до далекойдучих висновків. Отже появилися чутки, що вже не за горами зміна польського уряду, на чолі якого мав би станути саме мін. Квятковський, причому міністром військових справ став би ґен. Сосновський, теку міністра внутрішніх справ перебрав би теперішній шлеський воєвода д-р Гражинський. Крім цього малаб прийти зміна виборчої ординації до парляменту і самоуправи і нові вибори.

До відчиту мін. Квятковського прикладають велику вагу, бо — як кажуть — попередила його нарада мін. Квятковського з президентом держави у Варшаві та Спалі. Саме підчас побуту у Спалі устійнено зміни, що мають прийти та накреслено підстави нової системи, якої підставою має бути засада: допустити до співпраці інші політичні партії.

—o—

Поляки в Чехословаччині й українці в Польщі.

„Кетолік Геральд" (Льондон) з 14. квітня ц. р. помістив цікаву статтю про домагання автономічних прав поляками в Чехословаччині. На кінці статті торкається автор також і української справи.

„Більше ніж третина населення Польщі належить до не-польської національности. Складається вона з українців, білорусинів, німців, жидів і литовців. Коли Польща висуває домагання автономії для 200.000 поляків у Чехословаччині, то тимсамим потверджує вона далеко більші права до автономії 6 і пів мільйонів українців, що живуть в Польщі. Бо їх прилучено до Польщі під виразною умовою, що вони одержать відповідну автономію. До нині не сповнено того зобовязання. Навпаки, Польща постійно нарушувала навіть ті права, які належалися українцям на основі міжнародних договорів, підписаних Польщею".

(Укбюро, Льондон.)

АНГЛЬО-ІРЛЯНДСЬКЕ ПОРОЗУМІННЯ.

У висліді довгих переговорів, які свого часу мало що не розбилися, підписано в Льондоні три договори. Вони тісно зі собою звязані і будуть важні щойно після апробати парляментів обох країв.

Перший договір передає Ірляндії оборону деяких точок на ірляндському побережжі, що їх досі займали англійці. На основі другого договору заплатить Ірляндія Англії 10 міліонів фунтів штерлінгів і в той спосіб взаїмні фінансові претенсії обох сторін будуть вирівнані. Третій договір становить британсько-ірляндську торговельну умову. Він постановляє, що ірляндські продукти будуть допущені до Англії без якихнебудь митних оплат і навпаки. Ірляндія залишиться британською домінією.

ЖЕРТВИ ПАЛЕСТИНСЬКИХ ПОДІЙ.

19. квітня минуло 2 роки від коли у Палестині вибухли протижидівські заворушення. За цей час згинуло там 165 жидів. Годі устійнити число вбитих арабів, бо вони, втікаючи перед англійським військом, забирали з собою ранених і вбитих; згинуло їх коло 250.

ВЕСІЛЛЯ АЛЬБАНСЬКОГО КОРОЛЯ.

У вівторок почалось у Тірані весілля альбанського короля Ахмеда Зогу з графівною Апоні. Бере в ньому участь італійський князь Берґамо, мін. Чіяно, 20-ох представників ріжних держав, чимало мадярської аристократії і т. д.

ЯПОНЦІ ЗАНЯЛИ БРИТІЙСЬКИЙ КОРАБЕЛЬ.

Японці затримали в ночі на ріці Янтсе британський пароплав „Тунво" та забрали його на острів Тсунмін, щоби перевести ревізію. Кількох моряків-китайців ранено.

На місце інциденту висдано британську канонірку.

СОВІТСЬКА ЛЕТУНСЬКА ПОМІЧ.

Як подає „Домеї", СССР доставив уже Китаєві 200 літаків. Китай замовив ще 400. В половині квітня приїхало до Ганкова 300 совітських летунів.

Писанка для Музею.

Управа Музею „Бойківщина" в Самборі звертається до громадянства цілої Бойківщини, а в першу черґу до громадян Самбірщини, Старосамбірщини, Турчанщини, Ліщини, Дрогобиччини, Стрийщини, Сколівщини, Долинщини, Болехівщини, Калущини та цілого Закарпаття з проханням занятися у святочному часі збіркою писанок для доповнення збірок нашого Музею.

Писанка — це поруч вишивок, один з найбільше замітних галузей народнього мистецтва. Особливо давні писанки скривають у собі великі мистецькі цінности. Дослідники писанок уважають бойківську писанку за незвичайно важний памятник старинности української культури — вони найшли саме на бойківській писанці сліди найстаршої европейської культури, трипільської культури, яка є власністю українського народу, а яка перестала повстання українського племени на цілі тисячаліття перед Різдво Христове. Безумовно, враз із господарським та суспільно-культурним розвоєм нашого народу, щораз більше заникають старі мистецькі форми писанок і або пропадають зовсім, або підпадають впливам нераз дуже некорисним. Тому мусимо передусім зберегти по змозі давню красу, що була в писанках.

Управа бажає передусім дістати до музею, з поодиноких сіл писанки, розмальовані на старий лад. На це хочемо звернути увагу тих, що будуть виясновати цю справу на місцях. Треба звернутися до старих тіток, бабусь, котрі самі не можуть вже писати по давньому, щоб допомогли зібрати писанки зі старими взорами.

Але й нові, писані на новий спосіб, скривають у своїй мистецькій нераз формі багато переживань нашого населення останніх десяток літ, що закаменіли в ній. Є теж багато ознак, що показують в мистецтві народу, наскільки державницька, національно-політична думка вросла в душу народу. Отже не тільки ті писанки, що витримують повну мистецьку критику, але теж і всі інші, що її не видержують, не тільки писанки писані на старий лад, але й на новий, є важні для нашого побуту і народньої культури і становитимуть цінний набуток нашого Музею.

В часі збирання писанок, просимо не забути зладити по змозі метрику для кожної писанки. Робимо це в той спосіб, що на папери нотуємо: 1) місцевість, 2) назву загальну взорів на писанці, 3) назви частини взору, 4) Народні повіря звязані з тим взором, 5) повіря звязані взагалі з писанкою в тім селі, 6) вік та назвище писарки, опісля завиваємо писанку в цей папір та переховуємо разом, також у часі пересилки до Музею. Докладніші вказівки про записування відомостей про писанку можна найти у „Літописі Бойківщини" ч. 2.

Музей „Бойківщина"
в Самборі, вул. Тиха 1.

ССCР НЕ ВИСТУПИТЬ З ЛІГИ НАЦІЙ.

Совітська преса офіційно заперечує поголоску, немов би СССР хотів виступити з Ліги Націй.

По широкому світі.

Французькі державні й самоуправні уряди домагаються 10-процентової підвишки платень з огляду на дорожнечу.

Німецькі музики в Чехословаччині оголосили бойкот чеського радія, доки уряд не віддасть німцям нової радіостації у Мельнику.

Мадярський уряд розвязав кілька організацій, які під харитативною покришкою вели масонську діяльність.

Бельгійська генеральна конфедерація праці остерегла робітників перед невідповідальними людьми, що орґанізують на власну руку страйки у копальнях.

Французький суд у Тунісі засудив 12-ох арабів на вязницю від 10-ох до 36-ох місяців за орґанізування заворушень.

Мадярський парлямент приняв у 1-ому читанні 123-ма голосами проти 7-ох законопроєкт про обмеження участи жидів у публичному й господарському житті.

Американське летунство починає 6. травня великі маневри над океанами.

Британський міністр закорд. справ приняв ген. секретаря Ліги Націй та обговорив з ним програму засідання Ради Ліги 9. травня, на якому порушать справу визнання анексії Абісинії. Мабуть ніяка держава, навіть СССР не видвигне спротиву.

Рух вкладів ощадностевих в К. К. О.

Відплив вкладів з останніх днів березня, має у Комунальних Касах Ощадности в Галичині [illegible] на загальний стан вкладів.

Відплило зол. 12,200,000, які тепер вертаються в [illegible] [illegible], бо [illegible] [illegible], що К. К. О. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], та що Ком. Каси Ощадности [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

Ощадностевi вклади в К. К. О. [illegible] [illegible] кінці березня зол. 240,280,000 — а в порівнанні зі станом з 31. III. м. р., [illegible] зол. 226,277,000 зросли на 11 міліонів.

НОВИНКИ.

— **Святочне побажання**, яке наспіло вже після видрукування святочного числа: Рідні, Приятелям та Знайомим в краю і заграницею щирі бажання з нагоди Воскресення складають **Марія і Ілько Семянчуки, Станиславів.**

— **В Українськім Лікарськім Товаристві** чергові сходини членів в пятницю 29. квітня в год. 7. ввечір. На сходинах виголосить д-р Микола Попович реферат п. н. „Хірургія жовчевих шляхів". 936

— **Кооператива Українських Студентів „Торговельник"** у Львові, влаштовує 7. V. ц. р. **весняний дансинґ** в жовтій салі Народн. Дому, вул. Рутовського 22. Початок год. 21. Грає Дербі-Бенд. 932

— **Великдень у Львові.** Як щороку, і цьогорічні Великодні Свята попередили місії та реколекції у всіх львівських церквах. У Великий Четвер Службу Божу св. Василія Вел. відправив у церкві св. Юра Преосв. Никита в асисті оо. крилошан, потім відбулося традиційне умивання ніг. У Велику Пятницю торжественного заложення Плащаниці довершив еп. Будка з вищим духовенством. З виїмком Успенської церкви і Св. Духа — на жаль — Божі Гроби в інших львівських церквах полишали багато до побажання та не витримували ніякого порівняння з Божими Гробами по львівських костелах. У Вел. Суботу на Воскресну Утреню до храму св. Юра прибув Ексц. Митрополит, привітаний ентузіястично народом. Преосв. Іван Бучко в асисті о мітр. Й. Сліпого, о. мітр. О. Базюка та оо. крилошан відправив Воскресну Утреню. Співав на переміну хор богословів і дівочий хор Р. Ш. Першого дня Великодних Свят Преосв. Никита Будка відправив архиєрейську Службу Божу в асисті вищого духовенства. Євангеліє відчитали в 5 мовах: грецькій, церковно-слов'янській, латинській, єврейській та українській. В Успенській церкві першого дня свят відправив Службу Божу Преосв. Іван Бучко, а другого дня свят торжєсти. Службу Божу з тієї церкви передавало львівське радіо враз з проповідю ВПреосв. Митрополита. Львівські церкви підчас Великодня не могли [illegible] стити великих мас народу. Всупереч забо[роні] хлопці стріляли біля церков без упину. Др[угого] і третього дня Свят виводили під [illegible] церквами гаївки, що їх на жаль, уже забува[ють] по багатьох наших селах. Цього року погода [не] дописала на Великдень, першого дня Свят [па]дав дощ, другого і третього дня Свят було хмурно і перепадував дощ.

— **Операція щоки** Преосв. Кир Йосафата [з] Перемишля у львівській санаторії Черво[ного] Хреста пройшла щасливо і стан здоровля Пр[ео]священного задовільний.

— **Проти вилаcнення** Українського Горо[ду]. Українське громадянство міста Яворова зібр[ане] на довірочній нараді дня 19. квітня ц. р., ст[вер]джує, що площа „Сокола Батька", у Львові [за]куплена постепенно дрібними жертвами ши[роких мас] українського народу і тимсамим є мораль[ною] власністю цілої нації. З тої причини не мож[на] „Українського Городу" під ніякими умовами й за ніяку ціну ані дарувати, ані продати [ні] виміняти проти волі його власників. Зібрані [за]кликають увесь український нарід до одно[душ]ного вияву становища в цій справі, гідного [чес]ти української нації.

— **Концерт Ш. Гольдберга**, відомого [скри]пака, відбудеться в четвер 5. травня ц. р. [в са]лі Польського Музичного Т-ва у Львові.

— **Почесне громадянство** надала [illegible] волосна рада капітанові КОП-у Абрагам[ові] за активну співучасть — як пише польська [пре]са — у справі переходу православних у Гр[ад]ках, пов. Кремянець, на римо-католицький [об]ряд. Це найкращий доказ, що органи КОП [бра]ли активну участь у відомих [подіях на] Волині.

— **Масові ревізії й арештування** переводить поліція на просторі станиславівського і [тернопільського] воєвідства. Польська преса [пише], що влада викрила тайну організацію [комуні]стичного характеру. Арештованих [перевезла] поліція до Станиславова.

— **Конференція трьох воєводів** зі Ст[аниславова], [Терно]пиля і командантів О. К. відбулася 21. [...] воєвідськім уряді у Львові. ПАТ [повідомляє], що темою нарад були справи руханкового [спор]тового Т-ва „Великий Луг".

— **Нові костели.** На зборах у Бродах ріш[ено] побудувати другий костел. Предсідником [...] дови вибрали емеритованого полковника [...] Помяновського. — В Угринові Шляхотськім [к.] Станиславова посвятили угольний камінь під будову римо-католицького костела на [...], що її подарував інжинір Ст. Бужинський.

— **За напад на податкового** секвестра Яна Кологнього в Дібші пов. Бескид[...]

Писанка для Музею.

Управа Музею „Бойківщина" в Самборі звертається до громадянства цілої Бойківщини, а в першу чергу до громадян Самбірщини, Старосамбірщини, Турчанщини, Лищини, Дрогобиччини, Стрийщини, Сколівщини, Долинщини, Болехівщини, Калущини та цілого Закарпаття з проханням занятися у святочному часі збіркою писанок для доповнення збірок нашого Музею.

Писанка — це поруч вишивок, одна з найбільше замітних галузей народнього мистецтва. Особливо давні писанки скривають у собі великі мистецькі цінности. Дослідники писанок уважають бойківську писанку за незвичайно важний памятник старинности української культури — вони найшли саме на бойківській писанці сліди найстаршої европейської культури, трипільської культури, яка є власністю українського народу, а яка пересуває повстання українського племени на цілі тисячліття перед Різдво Христове. Безумовно, враз із господарським та суспільно-культурним розвоєм нашого народу, щораз більше заникають старі мистецькі форми писанок і або пропадають зовсім, або підпадають впливам нераз дуже некорисним. Тому мусимо передусім зберегти по змозі давню красу, що була в писанках.

Управа бажає передусім дістати до музею з поодиноких сіл писанки, розмальовані на старий лад. На це хочемо звернути увагу тих, що будуть вияснювати цю справу на місцям. Треба звернутися до старих тіток, бабусь, котрі самі не можуть вже писати по давньому, щоб допомогли зібрати писанки зі старими взорами.

Але й нові, писані на новий спосіб, скривають у своїй мистецькій нераз формі багато пережиткв нашого населення останніх десяток літ, що закаменіли в ній. Є теж багато ознак, що показують в мистецтві народу, наскільки державницька, національно-політична думка вросла в душу народу. Отже не тільки ті писанки, що витримують повну мистецьку критику, але теж і всі інші, що її не видержують; не тільки писанки писані на старий лад, але й на новий, є важні для нашого побуту і народньої культури і становитимуть цінний набуток нашого Музею.

В часі збирання писанок, просимо не забути залапити по змозі метрику для кожної писанки. Робимо це в той спосіб, що на папери нотуємо: 1) місцевість, 2) назву загальну взорів на писанці, 3) назви частини взору, 4) Народні повіря звязані з тим взором, 5) повіря звязані взагалі з писанкою в тім селі, 6) вік та назвище писарки, опісля завиваємо писанку в цей папір та переховуємо разом, також у часі пересилки до Музею. Докладніші вказівки про записування відомостей про писанку можна найти у „Літописі Бойківщини" ч. 2.

Музей „Бойківщина"
в Самборі, вул. Тиха 1.

СССР НЕ ВИСТУПИТЬ З ЛІГИ НАЦІЙ.

Совітська преса офіційно заперечує поголоску, немов би СССР хотів виступити з Ліги Націй.

По широкому світі.

Французькі державні й самоуправні урядовці домагаються 10-процентової підвишки платень з огляду на доріжню.

Німецькі музики в Чехословаччині оголосили бойкот чеського радія, доки уряд не віддасть німцям нової радіостації у Мельніку.

Мадярський уряд розвязав кілька організацій, які під харитативною покришкою вели масонську діяльність.

Бельгійська генеральна конфедерація праці остерегла робітників перед невідповідальними людьми, що організують на власну руку страйки у копальнях.

Французький суд у Тунісі засудив 12-ох арабів на вязницю від 10-ох до 36-ох місяців за організування заворушень.

Мадярський парлямент приняв у 1-ому читанні 123-ма голосами проти 7-ох законопроєкт про обмеження участи жидів у публичному й господарському житті.

Американське летунство починає 6. травня великі маневри над океанами.

Британський міністр закорд. справ приняв ген. секретаря Ліги Націй та обговорив з ним програму засідання Ради Ліги 9. травня, на якому порушать справу визнання анексії Абісинії. Мабуть ніяка держава, навіть СССР не виявить спротиву.

Рух вкладів ощадностевих в К. К. О.

[illegible] вкладів в останніх днях березня, має у Комунальних Касах Ощадности в Галичині [illegible] вкладів на загальний стан вкладів.

[illegible] зол. 12.200.000, які тепер вертаються в дуже [illegible] темпі, бо [illegible] переконалася, що К. К. О. [illegible] та що Ком. Каси Ощадности [illegible] кожну бажану суму, [illegible] виплат.

Ощадностеві вклади в К. К. О. досягли при кінці березня зол. 219.260.000 — а в порівнанні зі станом з 31. III. м. р. який мав зол. 228.277.000 [illegible] на 11 мільйон.

НОВИНКИ.

— **Косметичний кабінет „DISTINCTION"**, Львів, [illegible] тодами і препаратами. Для пань учительок і урядничок знижка. Веде концесіоновані косметичні курси під проводом д-ра Е. Дурделла та інжиніра хемії. Поради також листовно. —10

— **Святочне побажання**, яке наспіло вже після видрукування святочного числа: Рідні, Приятелям та Знайомим в краю і заграницею щирі бажання з нагоди Воскресення складають **Марія і Ілько Семячуки, Станиславів.**

— **Нововідкрита** крамниця і робітня взуття: Григорій Боднар, Станиславів, Собіського 38.

— **Лиси**, пелеринки, краватки з футер виконує і поручає Юліян Глушевський, Львів, пл. Капітульна 3, I. телефон 254-46. Приймаю футра до перехову літом. 3229

— **Від Управи Живця Черче.** На численні запити у справі ричалтів Управа Живця подає до відома, що ричалт у першому сезоні (від 1. 5. до 20. 6.) зол. 130 до зол. 142 (II кл. і I. кл.) за повне тритижневе лікування разом з помешканням та утриманням. Зголошення можна полагоджувати письменно або з приїздом до Черча у канцелярії Управи. 867 -3

— **В Українськім Лікарськім Товаристві** чергові сходини членів в пятницю 29. квітня в год. 7. ввечір. На сходинах виголосить д-р Микола Попович реферат п. н. „Хірургія жовчевих шляхів". 936

— **Кооператива Українських Студентів „Торговельник"** у Львові, влаштовує 7. V. ц. р. **весняний дансінг** в жовтій салі Народн. Дому, вул. Рутовського 22. Початок год. 21. Грає Дербі-Бенд. 932

— **Великдень у Львові.** Як щороку, і цьогорічні Великодні Свята попередили місії та реколекції у всіх львівських церквах. У Великий Четвер Службу Божу св. Василія Вел. відправив у церкві св. Юра Преосв. Никита в асисті оо. крилошан, потім відбулося традиційне умивання ніг. У Велику Пятницю торжественного заложення Плащаниці довершив еп. Будка з вищим духовенством. З виїмком Успенської церкви і Св. Духа — на жаль — Божі Гроби в інших львівських церквах полишали багато до побажання та не витримували ніякого порівняння з Божими Гробами по львівських костелах. У Вел. Суботу на Воскресну Утреню до храму св. Юра прибув Ексц. Митрополит, привитаний ентузіястично народом. Преосв. Іван Бучко в асисті о мітр. Й. Сліпого, о. мітр. О. Балюка та оо. крилошан відправив Воскресну Утреню. Співав на переміну хор богословів і дівочий хор Р. Ш. Першого дня Великодних Свят Преосв. Никита Будка відправив архиєрейську Службу Божу в асисті вищого духовенства. Євангеліє відчитали в 5 мовах: грецькій, церковно-словянській, латинській, єврейській та українській. В Успенській церкві першого дня свят відправив Службу Божу Преосв. Іван Бучко, а другого дня свят торжеств. Службу Божу з тієї ж церкви передавало львівське радіо враз з проповідю ВПреосв. Митрополита. Львівські церкви підчас Великодня не могли [illegible] стити великих мас народу. Всупереч [illegible] хлопці стріляли біля церков без упину. Другого і третього дня Свят виводили під львівськими церквами гаївки, що їх на жаль, уже забувають по багатьох наших селах. Цього року погода не дописала на Великдень, першого дня Свят [illegible] дощ, другого і третього дня Свят було хмурно і перепадував дощ.

— **Операція щоки Преосв. Кир Йосафата** [illegible] Перемишля у львівській санаторії Червоного Хреста пройшла щасливо і стан здоровля Преосвященного задовільний.

— **Проти вивласнення Українського Город[у]** Українське громадянство міста Яворова [illegible] на довірочній нараді дня 19. квітня ц. р. [illegible] джує, що площа „Сокола Батька" у Львові [illegible] куплена постепенно дрібними жертвами [illegible] українського народу і тисячами є моральною власністю цілої нації. З тої причини не можна „Українського Городу" під ніякими [illegible] й за ніяку ціну ані дарувати, ані [illegible] виміняти проти волі його власників. Зібрані [illegible] кликають увесь український нарід до [illegible] нього вияву становища в цій справі [illegible] сти української нації.

— **Концерт Ш. Гольдберга**, [illegible] піка, відбудеться в четвер 5. травня [illegible] лі Польського Музичного Т-ва у Львові.

— **Почесне громадянство** надала [illegible] волосна рада капітанові КОП-у [illegible] за активну співучасть — як пише польська преса — у справі переходу православних у [illegible] ках, пов. Кремянець, на римо-католицький обряд. Це найкращий доказ, що органи [illegible] брали активну участь у відомих [illegible] Волині.

— **Масові ревізії й арештування** [illegible] поліція на просторі станиславівського і [illegible] пільського воєвідства. Польська преса [illegible] що влада викрила тайну організацію [illegible] стичного характеру. Арештованих [illegible] поліція до Станиславова.

— **Конференція трьох воєводів** [illegible] чини і командантів О. К. відбулася [illegible] воєвідськім уряді у Львові. ПАТ [illegible] що темою нарад були справи [illegible] тового Т-ва „Великий Луг".

— **Нові костели.** На зборах у Бродах [illegible] побудувати другий костел. [illegible] дови вибрали емеритованого [illegible] Помаєвського. — В Угринові [illegible] Станиславова посвятили угольний камінь під будову римо-католицького костела [illegible] що її подарував інжинір Ст. Б[illegible]

— **За напад на податкового** [illegible] Яна Кологівого в Дібщу пов. [illegible]

ція перевела масові арештування селян. Проти арештованих Івана Загнойовського, Яцка Гуриша, Івана Барилка, Івана Роздзябки ведуть уже слідство. Арештованих Івана Гуриша, Василя Горюцу, Михайла Простяка, Данила Михайлечка, Василя Кутовського та Михайла Пітка відвезли до Берези Картуської.

— Громадська винниця. У Поточиськах коло Городенки оснувало місцеве населення винницю. Винниця має вже 500 кущів винної лози.

— Вояк застрілив емерита. Емеритований урядовець воєвідства 34-літній м-р Франц Вернер проходжувався коло військових обектів під Коломиєю. Коли військові стійкові візвали його затриматися, він ішов дальше, викрикуючи до них обидливі слова. Один вояк стрілив і убив Вернера.

— Сутичка гуцулів з граничною сторожею. Гранична сторожа арештувала в Белелуї Василя Ткачука, в якого мабуть найшла горівку, перепачковану з Румунії. Підчас переслухання в домі солтиса вдерлася юрба місцевих гуцулів, що здемолювали хатню обстанову та втікли разом із арештованим. Поліція арештувала кільканацять осіб.

— Львівська хроніка. До коoп. „Згода" у Львові на Клепарові при вул. Варшавській ч. 9. дісталися вломники і забрали товарів вартости 240 зол. Поліція арештувала Максима Лупія, Марію Лупій, Івана й Осипа Гавришків та Марію Балакин, від яких відобрала частину товарів. — Верифікаційна комісія „Звйонзку обрońцуф Львова" розглянула 10.560 справ та викрила, що 4.243 зголошених не брало взагалі участи в боях за Львів.

— Смерть польського дипльомата. У свому маєтку Інвальд недалеко Бельська помер директор дипльоматичного протоколу міністерства закордонних справ гр. Карло Ромер. Причина смерти необережна поведінка зі зброєю.

— Кара смерти на двох комуністів. Г Куперштока і М. Симчука засудив трибунал окружного суду з Люблина на виїздній сесії в Холмі на кару смерти. Акт обвинувачення закидав обом підсудним приналежність до КПЗУ і ширення комуністичної діяльности в Люблинщині від 1930. р. та вбивство одного члена компартії і намагане вбивство другого члена на основі партійного суду. Обох підсудних засудив трибунал на кару смерти.

— Зловживання б старости Робакевича на шкоду Комунальної Каси Ощадности у Гродні розглядає апеляційний суд у Вильні. За ці зловживання окр. суд у Гродні засудив б. гродненського старосту на 1 рік вязниці, а директора згаданої каси Наймана на 5 років вязниці. По 5-денній розправі апеляційний суд зменшив кару Наймановї до 8 місяців вязниці, а на основі амнестії зменшив її ще на половину, а З. Робакевича взагалі увільнив від вини і кари. Слід згадати, що Робакевича засудив суд на кілька років вязниці ще за зловживання в Надвірній і він відсиджує свою кару у вязниці.

— Злодійства і зловживання високих достойників. Процес проти б. пос. Ідзіковського, б. директора департаменту міністерства скарбу і купців Міязги та Кавфмана перед окружним судом у Варшаві витягає на світло денне нечувані зловживання і злодійства. З відчитаного акту обвинувачення виходить, що б. пос. Ідзіковський украв бл. п. сенаторові Вентові брилянтову шпильку і вимантив 20.000 зол. від союзу цехів пекарів. Підс. Міхальський натягнув фірму „Фрамполь", до якої не вплатив ні сотика на удія, на 40.000 зол. Така сама доля стрінула багато банків і фірм. Оба підсудні заперечують свою вину. Слід згадати, що підс. Міхальський складав частинно свої зізнання при замкнених дверях. Не признається теж до вини підс. Міязга, який був управителем фірми „Фрамполь". Цілу вину скидає на Міхальського кажучи, що робив усе на його доручення. Свідки: емер. полк. Б. Сікорський, пос. Снопчинський і сен. Екерт обтяжили підс. Ідзіковського. Св. Снопчинський ствердив, що підс. Ідзіковський був пострахом для ремісників. Хотів за всяку ціну виплисти на верх і грати першу скрипку. За свої інтервенції перед владою брав гроші.

— Краєва хроніка. Минулого тижня невідомі грабіжники напали з крісами в руках на філію кооп. „Поступ" у Камінці пов. Рава Руська, звідкіля забрали товару на 945 зол., решту товару знищили. — У Дикові Старім пов. Любачів дійшло до бійки між В. Яківцем та В. Божком, підчас якої важко зранили Івана Побера, який теж помер.

— Слідом кривавих злочинів. У селі Страдчі на Поліссі Сергій Самсоняк убив свого батька і важко зранив свою маму та сестру. Опісля підпалив хату і сам застрілився. Причиною страшних злочинів була сварка за поле. В селі Ліпе пов. Каліш 33-літня Антоніна Наздречев у божевільному нападі вбила свого чоловіка та однорічного синка. Опісля зранилася в голову і кинулася до поблизького ставу. Під впливом холодної води опамяталася і пішла до хати своєї матері, де її арештувала поліція. — В Мосціцах 38-літній М. Рудка знасилував 15-літню А. Винницьку й опісля важко зранив її, а сам скінчив самогубством. — У Багінцях під Варшавою підхмелений робітник Станислав Шпада зранив легко свою жінку, яка підрізала йому бритвою горло. В безнадійному стані відвезли його до шпиталю у Варшаві. Причиною цього злочину була авантура, що її викликав підхмелений Шпада. — На досмертну вязницю за вбивство 12-літньої доньки засудив суд у Лодзі 29-літню вдову Марію Зайдлеву, яка допустилася цього страшного вбивства, щоб лише вийти заміж.

— Рекорд довговічности. Останній спис населення в Туреччині виказав, що в цій державі живе 6.240 осіб у віці понад 100 років. Далі стверджено, що жінки живуть довше від мужчин, бо на 6.240 осіб є 3.985 жінок. Рекорд довговічности зпоміж згаданих 6.240 осіб осягнув один мужчина, який має вже 157 років. Більшість з цих довговічних живе на полудневому сході Туреччини.

— Новий провал безбожницької акції. Не зважаючи на масові арештування і розстріли священиків підчас протирелігійної кампанії, „союз воюючих безбожників" не лише не знайшов нових членів, але втратив теж давних своїх членів. І так на Сов. Україні з 2,500.000 членів (?) „союзу безбожників" у 1929. р. не залишився в січні ц. р. ніодин. Большевицька преса стверджує з острахом зріст релігійних настроїв між населенням СССР та обвинувачує „союз безбожників", що не вміє вести боротьби з релігією. Згадана преса нарікає, що „союз безбожників" на Україні займається торговлею і спекуляцією замість протирелігійної пропаганди.

— Весна, пора бузка. Покрилося небо рожевістю, земля зеленню. Весна. В парках і городах повно опяниливих пахощів квіток. Тульпани, конвалії, бузки. Бузок, чудовий білий бузок. Яка шкода — каже дехто — що парків і городів не можемо перенести до мешкання, душних кавярень, кін і театрів. Вибачте — можна перенести. Треба тільки ввійти до першої зчерги кращої перфумерії і зажадати оригінальної води **„Японський білий бузок" Шаха.** Тоді перенесемо весну до своїх мешкань. „Японський білий бузок" Шаха, виробляють із правдивих олійків. Його запах субтельний і відсвіжний, як правдивого бузка. Отже купуємо **„Японський білий бузок" Шаха.**

Зі судової салі.

ВІДГОМІН ПОДІЙ У МИЛЯТИЧАХ ПЕРЕД СУДОМ.

18 селян на лаві підсудних.

В четвер 28. ц. м. починається перед трибуналом окружного суду у Львові розправа проти 18 селян. На лаві підсудних засядуть: 1) **Іван Клебан**, 25-літній селянин з Жиравки, 2) **Микола Бурий**, 27-літній селянин з Жиравки, 3) **Іван Добош**, 25-літній з Жиравки, 4) **Василь Ленартович**, 26-літній селянин з Жиравки, 5) **Іван Доманський**, 23-літній селянин з Милятич, 6) **Петро Заскала**, 26-літній з Вовкова, 7) **Стефан Корниляк**, 24-літній селянин з Вовкова, 9) **Іван Климкевич**, 20-літній селянин з Вовкова, 10) **Микола Батіг**, 20-літній селянин з Вовкова, 11) **Микола Корниляк**, 25-літній з Вовкова, 12) **Михайло Вуйцік**, 23-літній з Вовкова, 13) **Конрад Пілгірний**, 27-літній з Милятич, 14) **Роман Стосік**, 28-літній зарібник зі Львова, 15) **Михайло Кульпа**, 25-літній зарібник з Жиравки, 16) **Василь Постовара**, 41-літній моторовий з Милятич, 17) **Іван Процик**, 28-літній зарібник з Милятич і 18) **Антін Процик**, 20-літній зарібник з Милятич.

Прокуратор притягнув усіх до відповідальности за участь у бійці і збіговищі, що повстало підчас бійки в Милятичах дня 1. серпня 1937 року, де відбувалося свято Шашкевича.

Підсудних боронять адвокати: д-р В. Старосольський, д-р К. Паньківський, д-р Ст. Біляк, д-р С. Шевчук і м-р Б. Зацерковний.

✝ Посмертні згадки.

О. Людвик Боський (Ван ден Боске), чернець Чина ОО. Редемптористів, парох українсько-католицької церкви св. Володимира Великого у Брюселі, душпастир української еміграції в Бельгії, Франції, Англії і Люксембургу, б. місіонар у Канаді й Америці, помер по довгій і важкій недузі 18-го квітня ц. р. Похорон відбувся в м. Ліеж 20-го ц. м. Торжественну панахиду за упокій його душі відправили в неділю 24-го квітня ц. р. в церкві св. Володимира Великого в Брюселі. В. Й. П.!

Театри.

Великий Театр:

Четвер 28. 4. год. 7.30 „Роз-Марі".
Пятниця 29. 4. год. 7.30 „Роз Марі".

Театр Ріжнородностей:

Четвер 28. 4. год. 7.30 веч. „Легкодушна сестра".
Пятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легкодушна сестра".

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича.

ТИСЬМЕНИЦЯ:
28. 4. Орфей у пеклі.
29. 4. Під куратeлею.
30. 4. Орлеанка.
1. 5. Новольник.
2. 5. Лісова пісня.

КІНА.

АПОЛЬО: „Капітан Молінар" (Гері Бор).
АТЛЯНТИК: „Фордалігерка"
БАЛТИК: „Буркгтеатер".
ВАНДА: „Непереможений Бів", „Король Бродвею".
ҐРАЖИНА: „Царський курєр".
ЕВРОПА: „Верес" на осн. Родзевичівни.
КАСИНО: „Пані Валевська" (Грета Гарбо).
КОПЕРНИК: „Інститутка" (Д. Дарбін).
МАРУСЕНЬКА: „Лечендо" з Шерлі Темпль і кольорова гротеска.
МЕТРО: „Пан із мильцями", „Грішник мимоволі".
МІРАЖ: „Останній хмарa".
МУЗА: „Життя вулиці" з Люїзою Райнер.
ПАЛЯС: „Пепе зе Моко".
ПАКС: „Графиня Владівор".
РАЙ: „Звалар".
РІЯЛЬТО: „Гусарські малярі".
РОКСІ „Я сказала вперeду" з Ядв. Смосарською.
СВІТ: „Детектив"; „Коли ти залюблена".
СТИЛЕВИ: „Я кохуюся" та ревія.
ТОН: „Лицарі степу", „Корабель невільників".
УТІХА: „Без свідків" і ревія.
ХИМЕРА: „Веселий злодюга".

ФОТОПЛЯСТІКОН:
(пл. Марійська 5)
„Туркестан — Бухара".

ФОТОПЛЯСТІКОН „Святовід" (Пасаж „Африка".
„Греція. — Мала Азія".

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.
Четвер, 28. квітня 1938.

6.15—8.00 Ран. авд.; 11.15 Ораторія; муз. порошок; 11.40 Крайслер грає власні твори, пл.; 12.03 Полудн. авд.; 13.45 Концерт Хор. Палати; 13.50 Лют із Комунікат; 14.20 Легка музика з пл.; 14.55 Бірж.; 15.00 Корзінор у Галичині. Музика з пл.; 15.45 Музичні мініятюри. Музика [illegible], авд. для молоді; 16.15 [illegible] музика, симф. орх.; 17.00 Про балтійський інститут; 17.15 Форт.; 17.50; 18.00 Спорт; 18.10 Музей заслужених [illegible]; 18.20 Легенда про св. [illegible]; 18.40 [illegible] у (для шк. молоді); 18.40 [illegible] програми; 19.00 Драм. фрагмент; 19.20 [illegible] форт.; 20.00 Легка музика з пл.; 21.00 Танц. музика у виконанні [illegible]; 21.45 З моїх зарeпету; 22.00 Концерт камер. музики; 22.50 [illegible]; 23.00—23.20 Із [illegible] альбуму.

ція перевела масові арештування селян. Проти арештованих Івана Загнойовського, Яцка Гуриша, Івана Барилка, Івана Роздзябки ведуть уже слідство. Арештованих Івана Гуриша, Василя Горюцу, Михайла Простяка, Данила Михайлечка, Василя Кутовського та Михайла Пітка відвезли до Берези Картуської.

— **Громадська винниця.** У Поточиськах коло Городенки оснувало місцеве населення винницю. Винниця має вже 500 кущів винної лози.

— **Вояк застрілив емерита.** Емеритований урядовець воєвідства 34-літній м-р Франц Вернер проходжувався коло військових обектів під Коломиєю. Коли військові стійкові візвали його затриматися, він ішов дальше, викрикуючи до них обидливі слова. Один вояк стрілив і убив Вернера.

— **Сутичка гуцулів з граничною сторожею.** Гранична сторожа арештувала в Белелуї Василя Ткачука, в якого мабуть найшла горівку, перепачковану з Румунії. Підчас переслухання в домі солтиса вдерлася юрба місцевих гуцулів, що здемолювали хатню обстанову та втікли разом із арештованим. Поліція арештувала кільканацять осіб.

— **Львівська хроніка.** До кооп. „Згода" у Львові на Клепарові при вул. Варшавській ч. 9. дісталися вломники і забрали товарів вартости 240 зол. Поліція арештувала Максима Лупія, Марію Лупій, Івана й Осипа Гавришків та Марію Балакин, від яких відобрала частину товарів. — Верифікаційна комісія „Звйонзку оброньцуф Львова" розглянула 10.560 справ та викрила, що 4.243 зголошених не брало взагалі участи в боях за Львів.

— **Смерть польського дипльомата.** У свому мастку Інвальд недалеко Бельська помер директор дипльоматичного протоколу міністерства закордонних справ гр. Карло Ромер. Причина смерти необережна поведінка зі зброєю.

— **Кара смерти на двох комуністів.** Г. Куперштока і М. Симчука засудив трибунал окружного суду з Люблина на виїздній сесії в Холмі на кару смерти. Акт обвинувачення закидав обом підсудним приналежність до КПЗУ і ширення комуністичної діяльности в Люблинщині від 1930. р. та вбивство одного члена компартії і намагане вбивство другого члена на основі партійного суду. Обох підсудних засудив трибунал на кару смерти.

— **Зловживання б. старости Робакевича** на шкоду Комунальної Каси Ощадности у Гродні розглядав апеляційний суд у Вильні. За ці зловживання окр. суд у Гродні засудив б. гродненського старосту на 1 рік вязниці, а директора згаданої каси Наймана на 5 років вязниці. По 5-денній розправі апеляційний суд зменшив кару Наймановi до 8 місяців вязниці, а на основі амнестії зменшив її ще на половину, а З. Робакевича взагалі увільнив від вини і кари. Слід згадати, що Робакевича засудив суд на кілька років вязниці ще за зловживання в Надвірній і він відсиджує свою кару у вязниці.

— **Злодійства і зловживання високих достойників.** Процес проти б. пос. Ідзіковського, б. директора департаменту міністерства скарбу і купців Мінзги та Кавфмана перед окружним судом у Варшаві витягає на світло денне нечувані зловживання і злодійства. З відчитаного акту обвинувачення виходить, що б. пос. Ідзіковський украв бл. п. сенаторові Вентові брилянтову шпильку і вимантив 20.000 зол. від союзу цехів пекарів. Підс. Міхальський натягнув фірму „Фрамполь", до якої не вплатив ні сотика на уділ, на 40.000 зол. Така сама доля стрінула багато банків і фірм. Оба підсудні заперечують свою вину. Слід згадати, що підс. Міхальський складав частинно свої зізнання при замкнених дверях. Не признається теж до вини підс. Мінзга, який був управителем фірми „Фрамполь". Цілу вину скидає на Міхальського кажучи, що робив усе на його доручення. Свідки: емер. полк. Б. Сікорський, пос. Снопчинський і сен. Екерт обтяжили підс. Ідзіковського. Св. Снопчинський ствердив, що підс. Ідзіковський був пострахом для ремісників. Хотів за всяку ціну виплисти на верх і грати першу скрипку. За свої інтервенції перед владою брав гроші.

— **Краєва хроніка.** Минулого тижня невідомі грабіжники напали з крісами в руках на філію кооп. „Поступ" у Камінці пов. Рава Руська, звідкіля забрали товару на 945 зол., решту товару знищили. — У Дикові Старім пов. Любачів дійшло до бійки між В. Яківцем та В. Божком, підчас якої важко зранили Івана Побера, який теж помер.

— **Слідом крівавих злочинів.** У селі Страдчі на Поліссі Сергій Самсоняк убив свого батька і важко зранив свою маму та сестру. Опісля підпалив хату і сам застрілився. Причиною страшних злочинів була сварка за поле. В селі Ліпе пов. Каліш 33-літня Антоніна Наздречов у божевільному нападі вбила свого чоловіка та однорічного синка. Опісля зранилася в голову і кинулася до поблизького ставу. Під впливом холодної води опамяталася і пішла до хати своєї матері, де її арештувала поліція. — В Мосціцах 38-літній М. Рудка знасилував 15-літню А. Винницьку й опісля важко зранив її, а сам скінчив самогубством. — У Багінцях під Варшавою підхмелений робітник Станислав Шпада зранив легко свою жінку, яка підрізала йому бритвою горло. В безнадійному стані відвезли його до шпиталю у Варшаві. Причиною цього злочину була авантура, що її викликав підхмелений Шпада. — На досмертну вязницю за вбивство 12-літньої доньки засудив суд у Лодзі 29-літню вдову Марію Зайдлеву, яка допустилася цього страшного вбивства, щоб лише вийти заміж.

— **Рекорд довговічности.** Останній спис населення в Туреччині виказав, що в цій державі живе 6.240 осіб у віці понад 100 років. Далі стверджено, що жінки живуть довше від мужчин, бо на 6.240 осіб є 3.985 жінок. Рекорд довговічности зпоміж згаданих 6.240 осіб осягнув один мужчина, який має вже 157 років. Більшість з цих довговічних живе на полудневому сході Туреччини.

— **Новий провал безбожницької акції.** Не зважаючи на масові арештування і розстріли священників підчас протирелігійної кампанії, „союз воюючих безбожників" не лише не знайшов нових членів, але втратив теж давних своїх членів. І так на Сов. Україні з 2,500.000 членів (?) „союзу безбожників" у 1929. р. не залишився в січні ц. р. ніодин. Большевицька преса стверджує з острахом зріст релігійних настроїв між населенням СССР та обвинувачує „союз безбожників", що не вміє вести боротьби з релігією. Згадана преса нарікає, що „союз безбожників" на Україні займається торговлею і спекуляцією замість протирелігійної пропаганди.

Зі судової салі.

ВІДГОМІН ПОДІЙ У МИЛЯТИЧАХ ПЕРЕД СУДОМ.

18 селян на лаві підсудних.

В четвер 28. ц. м. починається перед трибуналом окружного суду у Львові розправа проти 18 селян. На лаві підсудних засядуть: 1) **Іван Клебан,** 25-літній селянин з Жиравки, 2) **Микола Бурий,** 27-літній селянин з Жиравки, 3) **Іван Добош,** 25-літній з Жиравки, 4) **Василь Ленартович,** 26-літній селянин з Жиравки, 5) **Іван Доманський,** 23-літній селянин з Милятич, 6) **Петро Закала,** 26-літній з Вовкова, 7) **Стефан Корниляк,** 24-літній селянин з Вовкова, 9) **Іван Климкевич,** 20-літній селянин з Вовкова, 10) **Микола Батіг,** 20-літній селянин з Вовкова, 11) **Микола Корниляк,** 25-літній з Вовкова, 12) **Михайло Вуйцік,** 23-літній з Вовкова, 13) **Конрад Пілгірний,** 27-літній з Милятич, 14) **Роман Стосік,** 28-літній зарібник зі Львова, 15) **Михайло Кульпа,** 25-літній зарібник з Жиравки, 16) **Василь Постовара,** 41-літній моторовий з Милятич, 17) **Іван Процик,** 28-літній зарібник з Милятич і 18) **Антін Процик,** 20-літній зарібник з Милятич.

Прокуратор притягнув усіх до відповідальности за участь у бійці і збіговищі, що повстало підчас бійки в Милятичах дня 1. серпня 1937 року, де відбувалося свято Шашкевича.

Підсудних боронять адвокати: д-р В. Старосольський, д-р К. Паньківський, д-р Ст. Біляк, д-р С. Шевчук і м-р Б. Зацерковний.

✝ Посмертні згадки.

О. Людвик Боський (Ван ден Боске), чернець Чина ОО. Редемптористів, парох українсько-католицької церкви св. Володимира Великого у Брюселі, душпастир української еміграції в Бельгії, Франції, Англії і Люксембургу, б. місіонар у Канаді й Америці, помер по довгій і важкій недузі 18-го квітня ц. р. Похорон відбувся в м. Лієж 20-го ц. м. Торжественну панахиду за упокій його душі відправили в неділю 24-го квітня ц. р. в церкві св. Володимира Великого в Брюселі. В. Й. П.!

Театри.

Великий Театр:

Четвер 28. 4. год. 7.30 „Роз-Марі".
Пятниця 29. 4. год. 7.30 „Роз Марі".

Театр Рінонородностей:

Четвер 28. 4. год. 7.30 веч. „Легкодушна сестра".
Пятниця 29. 4. год. 7.30 веч. „Легкодушна сестра".

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича.

ТИСЬМЕНИЦЯ:
28. 4. Орфей у пеклі.
29. 4. Під куратрелею.
30. 4. Орлеия.
1. 5. Невольник.
2. 5. Лісова пісня.

КІНА.

АПОЛЬО: „Капітан Молезар" (Гері Бор).
АТЛЯНТИК: „Фордансерка"
БАЛТИК: „Бургтеатер".
ВАНДА: „Непереможний Біл", „Король Бродвею".
ГРАЖИНА: „Царський курєр".
ЕВРОПА: „Верес" на осн. Родзевичівни.
КАСІНО: „Пані Валевська" (Грета Гарбо).
КОПЕРНИК: „Інститутка" (Д. Дарбін).
МАРУСЕНЬКА: „Личенько" з Шерлі Темпль і колорова гротеска.
МЕТРО: „Пан із міліонами", „Грішниця мимоволі".
МІРАЖ: „Останній альярм".
МУЗА: „Життя вулиці" з Люїзою Райнер.
ПАЛЯС: „Пепе ле Моко".
ПАКС: „Графиня Владімов".
РАЙ: „Знахар".
РІЯЛЬТО: „Гусарські маневри".
РОКСІ „Я сказала неправду" з Ядв. Смосарською.
СВІТ: „Детектив"; „Коли ти залюблена".
СТИЛЕВЕ: „Я виграла" та ревія.
ТОН: „Лицарі степу", „Корабель невільників".
УТІХА: „Без свідків" і ревія.
ХИМЕРА: „Веселий волоцюга".

ФОТОПЛЯСТІКОН:
(пл. Марійська 5).
„Туркестан — Бухара".

ФОТОПЛЯСТІКОН „Світовід" (Пасаж „Африка".
„Греція. — Мала Азія".

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Четвер, 28. квітня 1938.

6.15—8.00 Ран. авд.; 11.15 Ораторія, муз. дорадно; 11.40 Крайслер грає власні твори, пл.; 12.03 Полудн. авд.; 13.45 Комунікат Хаф. Палети; 13.50 Люк за пл.; 14.20 Легка музика з пл.; 14.55 Віраж; 15.00 Коровар у Галичині, Музика з пл.; 15.45 Музичні мандрівки; Музика народів офіоч. авд. для молоді; 16.15 Гал. музика, симф. орх.; 17.00 Про балтійський інститут; 17.15 Форт.; 17.50, 18.50 Спорт; 18.10 Музей заслужених польок; 18.20 Легенда про св. Єлисавету (для шк. молоді); 18.40 Листи та програми; 19.00 Драм. фрагмент; 19.30 Балади: тенор, форт.; 20.00 Легка музика з пл.; 21.00 Танц. музика у виконанні; 21.45 З мого кабарету, літер. нарис; 22.00 Концерт камер. музики; 22.50 Ост. вістей; 23.00—23.30 Із сіфірового альбуму.

Пятниця, 29. квітня 1938

6.15—8.00 Ран. авд.; 11.42 Яновська авд.; 12.03 Полудн. авд.; 13.30 Концерт орх.; 14.30 З великої естрадн. пл.; 14.55 Біржа; 15.00 „Корсар у Галичині“, Музика з пл.; 15.20 Біжучі вістки; 15.45 Над альбумом почт. марок, для старших дітей; 16.00 Гутірка з хорами; 16.15 Вальси старого Відня; 17.00 Халупництво, його роля та будучність; 17.15 Мадярська хоральна творчість: хор, форт.; 17.50 Огляд видань; 18.10 18.50 Спорт; 18.35 Весна мисливця, фейл.; 18.55 Програма на завтра, 19.00 „Пан Йовіальський“ комедія Ол. Фредра; 20.15 Симф. концерт; 20.50 Ост. вістки; 23.00—23.30 Кортісові мельодії, муз. репортаж із пл.

Субота, 30. квітня 1938.

6.15—8.00 Ранішня авдиція. 11.15 Для дітей: Співаймо пісеньки, 11.40 Деліб: „Сильвія“ балет. музика, 12.03 Полудн. авд., 13.15 Концерт балалайок, 15.45 Театр Уяви для дітей, Ст. Василевського, 16.15 Нар. капеля, спів, 17.00 Коли демони шлялись по світу, 17.15 Мадярські нар. пісні у вик. Белі Чоба в супр. форт., 18.00, 18.50 Спорт, 18.10 Фрагм. з оперетов, спів, форт., 19.00 Трохи пісні, трохи слова, у вик. дітей; У травневім сонці, 20.00 Рав це мало, муз. спогади з квітня; у перерві коло год. 20.45 Веч. денник, 22.00 Хори з Катовиць, Кракова та Лодзі 22.35 Танкова музика з пл., 22.50 Останні вістки, 23.00—23.30 Танк. музика з пл.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Четвер, 28. квітня 1938.

ЛЯЙПЦІҐ 19.30 „Отельо“ оп. Верді; РАДІО РОМАНІЯ 20.15 Симф. концерт; ШТРАСБУРҐ 20.30 Вечір опер.; ВЕЖА АЙФЛЯ 20.30 Симф. концерт; ГАМБУРҐ 20.30 Концерт франц. музики; БУДАПЕШТ 23.20 Концерт польської музики.

Пятниця, 29. квітня 1938.

БУДАПЕШТ II. 18.30 „Сумерк богів“ оп. Вагнера; ВІДЕНЬ 19.30 „Турандот“ оп. Пуччіні; ГАМБУРҐ 20.10 „Пташник з Тиролю“ оп. Целера; ЛЬОНДОН РЕДЖ. 20.00 „Мадам Батерфляй“ оп. Пуччіні; МІЛЯНО 21.00 Вечір опер; ШТУТҐАРТ 20.15 Орх. концерт.

Субота, 30. квітня 1938.

БЕРЛІН 15.30 Весела вок. авдиція, БІЛГОРОД 20.00 Рос. пісні. БУДАПЕШТ 12.05 Військ. орх., 17.25 Цин. музика, БРЮСЕЛЬ ФЛЯМ. 18.00 „Сумерк богів“ оп. Вагнера, ВІДЕНЬ 12.00 Нова австр. орх. музика, 18.00 Вок. авд. 20.00 21.00 Вес. концерт; КОШИЦІ 14.00 18.50 Вістки, 18.00 І. Сас „Репортаж з етнографічного музею в Мукачеві“, Концерт хору учеників держ. торг. академії в Мукачеві, МІЛЯНО 17.15 Танк. музика, МОР. ОСТРАВА 20.15 „Гейша“ оп. Джонса, ПРАГА 19.20 Орх., РАДІО ПАРІ 20.15 Пісні, 20.30, 21.00 Театр Уяви 21.10 Кабарет, 22.05 Симф. музика, РИМ 16.30 „Турандот“ оп. Пуччіні, 21.00, 22.00 „Блакитний мазур“ оп. Легара.

БІРЖА.

Львів, 27. квітня 1938

Гроші.

Купно-продажа: Бельґи бельг. 89.67 89.20, Долари американські 5.29.00, 5.26.5 Долари канад. 5.27.00—5.24.50 Фльорени гол. 296.29—294.55 Франки фр. 16.78—16.28, Франки швайцарські 122.20—121.70 Фунти англ. 26.55—26.39, Гульдени данц. 100.25—99.75, Корони ч. 14.40—12.90 Кор. дан. 118.50—117.65 Кор. норв. 133.18—132.40 Корони шв. 136.74—135.75. Ліри іта. 23.70—22.80, Марки фінляи 11.75 —11.25, Марки нім. 105.00 — 102.00, Гель Авів 26.20—25.95 Марки нім. срібні 118.00 — 113.00

Акції.

Банк Польський 116.50 Цукор. 35.00 Вугіль 29.00, 30.25, Ліпоп 71.00. Модсів 13.00, Островець 35.25, Старахович 38.50, 39.5, Габербуш 47.00

Папери.

4% інв. проц. внутр. 65.00, 65.75, 3 ін. ... 84.00 серія 93.00 3 пол. інв. ... 92.00 серія цінот. 5 конверс. 70.50 прем. дол. 42.75, ... консол. 69.25

Тенденція вдержана.

ЦІНИ "МАСЛОСОЮЗУ"

Львів, 27. квітня 1938.

1 кг. масла десер. бльок. без оп. 3.15 зол.
1 кг. масла бочков. вкл. з опак. 3.21 зол.
Молоко 18—19 сот.
Ящик яєць 3.25 зол.

Тенденція на масло знижкова, на молоко утримана, на яйця сильна.

ОПОВІСТКИ.

Деканат Теольогічного Виділу Гр. кат. Богословської Академії у Львові подає до відома заінтересованих, що покорочені і переекзаменаційні іспити з ... треми відбудуться в понеділок ... V. від години 2.30 попол. Подання треба внести до дня 5. V. н. р.

Загальні Збори Т-ва Допомоги Емігрантам з України. Товариство Допомоги Емігрантам з України у Львові (Ринок 10/II) відбуло 3. квітня ц. р. свої річні Загальні Збори. По вислуханні докладного звіту з діяльности Управи за минулий рік Збори одноголосно затвердили його та одобрили поведінку Управи у всіх справах та вибрали одноголосно нову Управу, яка склалася так: А. Петренко, голова; Вол. Дорошенко і д-р Василь Сімович, заступники голови; Ф. Сидоренко, секретар; М. Таранович, скарбник; д-р Денис Лукіянович, дир. С. Магаляс, А. Жук, А. Гребінник, члени; Дм. Гоїта, Ф. Дудко та Ів. Бадгило, заступники. До Ревізійної Комісії обрані: Наталія Савченко-Дорошенко, Микола Дужий та Ів. Павлик. Т-во в 1938 р. вступає в 18 рік свого існування.

Жертви зложені в Адміністрації „Діла“: для студіюючої молоді зол. 10.— Осип Яворич, Делятин.

НАУКА

КУПНО-ПРОДАЖ

РІЖНІ

ОГОЛОШЕННЯ.

ОПОВІЩЕННЯ.

Повіт. Союз Кружків Р. Ш. у Станиславові відкриває з днем 2. травня 1938 підготовний курс до І. кл. гімн. для дівчат і хлопців. Зголошення приймає канцелярія Кружка Станиславів, Голуховського 54. 849 3-3

ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ Т-ВА „НАРОДНА ЛІЧНИЦЯ“

відбудуться в пятницю, дня 13. травня ц. р. в год. 6 вечором у власній домівці при вул. П. Скарги ч. 4 з таким денним порядком: 1) Отворення Зборів. 2) Відчитання протоколу з останніх Заг. Зборів, 3) Звіт Ради і Дирекції. 4) Звіт Контрольної Комісії. 5) Вибір нової Ради і Контрольної Комісії. 6) Внески і запити.

Колиб в означеному часі не явилася приписана кількість членів, Загальні Збори відбудуться годину пізніше при якійнебудь кількости учасників (параграф 24. статута).

У Львові, дня 27. квітня 1938 р.

ЗА РАДУ Т-ВА „НАРОДНА ЛІЧНИЦЯ“
Володимир Децикевич, вр. голова.
Д-р Тит Бурачинський, вр. директор.

XL. ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ КООПЕРАТИВНОГО БАНКУ „ДНІСТЕР“ Товариства з обмеж. порукою у Львові

відбудуться в понеділок, 30. травня 1937 в год. 4-тій пополудні в салі Товариства взаїмних обезпечень „Дністер“ у Львові при вул. Руській ч. 20 з таким порядком нарад:

1) Відчитання протоколу з XXXIX. Звичайних Загальних Зборів з 27. травня 1937.
2) Звіт Дирекції і Надзірної Ради з діяльности і замкнення рахунків за XLII. адміністраційний рік (1937).
3) Звіт Ревізійного Союзу Українських Кооператив з переведеної ревізії.
4) Звіт Надзірної Ради з внеском на уділення абсолюторії Управі Товариства за XLII. адміністраційний рік (1937).
5) Внесення Надзірної Ради:
а) у справі розділу зиску за рік 1937 в квоті зол. 75.140.24;
б) у справі визначення найвищої квоти кредиту, яку може Товариство уділити одному членові;
в) у справі визначення найвищої суми зобовязань Товариства;
г) у справі буджету на рік 1938.
6) Інтерпеляції членів.

НАДЗІРНА РАДА.
Остап Луцький, предсідник.

Перше оголошення.
УПРАВА
Товариства взаїмних обезпечень „ДНІСТЕР“ у Львові
повідомляє, що

XLIV. ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться в понеділок 30. травня 1938 в год. 10-тій зрання у власній салі Товариства у Львові при вул. Руській 20 з таким порядком нарад:

1) Відкриття Загальних Зборів.
2) Відчитання протоколу XLIII. Загальних Зборів з дня 27. травня 1937.
3) Звіт Управи з діяльности і замкнення рахунків за XLV. адміністраційний рік (1937):
а) Відділу обезпечень від огню,
б) Відділу обезпечень від крадежі з вломом.
4) Звіт Надзірної Ради з внеском на затвердження білансу і рахунку зисків і страт та на уділення абсолюторії Управі за XLV. адміністраційний рік (1937).
5) Внесення Надзірної Ради в справі розділу білансової надвишки.
6) Вибори:
а) 4 членів Надзірної Ради на три роки (§ 34. статута),
б) 3 заступників членів Надзірної Ради на один рік (§ 35. статута).
7) Означення винагороди для членів Надзірної Ради (§ 32. т. 5. статута).
8) Інтерпеляції членів.

До поданого порядку нарад може 1/5 частина представників зголосити додаткові справи, які мали би бути поміщені на денним порядку нарад, однак таке жадання помістити окремі справи на порядку дня треба зголосити Управі Товариства не пізніше як на 14 днів перед речинцем Загальних Зборів.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“. Львів Ринок 10.

Пятниця, 29. квітня 1938.

6.35—8.00 Ран. авд.; 11.42 Ясовська авд.; 12.02 Полудн. авд.; 13.50 Концерт орх.; 14.30 З великої естради, пл.; 14.55 Біржа; 15.00 „Коронер у Галичині", Музика в пл.; 15.20 Бієучі вістки; 15.45 Над альбумом почт. марок, для старших дітей; 16.00 Гутірка з хорими; 16.15 Пісні старого Відня; 17.00 Хлуйницгео його роля та будучина; 17.15 Мазурська хоральна творчість: хор, форт.; 17.50 Огляд видань; 18.10 18.50 Спорт; 18.35 Весна мисливця, фейл.; 18.55 Програма на завтра. 19.00 „Пан Йовіальський" комедія Ол. Фредра; 20.15 Симф. концерт; 20.50 Ост. вістки; 23.00—23.30 Кортесові мельодії, муз. репортаж із пл.

Субота, 30. квітня 1938.

6.15—8.00 Ранішня авдиція. 11.15 Для дітей: Співаймо пісеньки. 11.40 Делібес: „Сильвія" балет. музика. 12.03 Полудн. авд. 13.15 Концерт бажань. 15.45 Театр Уяви для дітей, Ст. Васильовського. 16.15 Нар. капеля, спів. 17.00 Коли деякі шилялись по світу. 17.15 Мадярські нар. пісні у вик. Белі Чоха в супр. форт. 18.00. 18.50 Спорт. 18.10 Фрагм. з оперет, спів, форт. 19.00 Трохи пісні, трохи слова, у вик. дітей; У травневім сонці. 20.00 Раз це мало. муз. оповідання з квітня; у перерві коло год. 20.45 Веч. денник. 22.00 Хори з Катовиць, Кракова та Лодзі. 22.35 Танкова музика з пл. 22.50 Останні вістки. 23.00—23.30 Танц. музика з пл.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Четвер, 28. квітня 1938.

ЛЯЙПЦІГ 19.30 „Отельо" оп. Верді; РАДІО РОМАНІЯ 20.15 Симф. концерт; ШТРАСБУРГ 20.30 Вечір опер.; ВЕЖА АЙФЛЯ 20.30 Симф. концерт; ГАМБУРГ 20.30 Концерт франц. музики; БУДАПЕШТ 23.20 Концерт польської музики.

Пятниця, 29. квітня 1938.

БУДАПЕШТ II. 18.30 „Сумерк богів" оп. Вагнера; ВІДЕНЬ 19.30 „Турандот" оп. Пучіні; ГАМБУРГ 20.10 „Птахолов з Тиролю" оп. Целера; ЛЬОНДОН РЕДЖ. 20.00 „Мадям Батерфляй" оп. Пучіні; МІЛЯНО 21.00 Вечір опер; ШТУТГАРТ 20.15 Орх. концерт.

Субота, 30. квітня 1938.

БЕРЛІН 15.30 Весела вок. авдиція. БІЛГОРОД 20.00 Рос. пісні. БУДАПЕШТ 12.05 Військ. орх. 17.25 Циг. музика. БРЮСЕЛЬ ФЛЯМ. 18.00 „Сумерк богів" оп. Вагнера. ВІДЕНЬ 12.00 Нова австр. орх. музика. 18.00 Вок. авд. 20.00 21.00 Вес. концерт. КОШИЦІ 14.00 18.50 Вістки. 18.00 І. Сас „Репортаж з етнографічного музею в Мукачеві", Концерт хору учениць держ. торг. академії в Мукачеві. МІЛЯНО 17.15 Танц. музика. МОР. ОСТРАВА 20.15 „Гейша" оп. Джонса. ПРАГА 19.20 Орх. РАДІО ПАРІ 20.15 Пісні. 20.30. 21.00 Театр Уяви. 21.10 Кабарет. 22.05 Симф. музика. РІМ 16.30 „Турандот" оп. Пучіні. 21.00. 22.00 „Блакитний мазур" оп. Легара.

БІРЖА.

Львів, 27. квітня 1938

Гроші.

Купно-продаж: Бельги бельг. 89·67 89·20. Доляри американські 5·29·00, 5·26·5. Доляри канад. 5·27·00—5·24·50. Фльорени гол. 296·29—294·55. Франки фр. 16·78—16·28. Франки швайцарські 122·20—121·70. Фунти англ. 26·35—26·39. Гульдени данц. 100·25—99·75. Корони ч. 14·45—12·90. Кор. дан. 118·30—117·65. Кор. норв. 133·18—132·40. Корони шв. 136·74—135·75. Ліри італ. 21·70—22·80. Марки фінські 11·74—11·25. Марки нім. 106·00 — 102·00. Гельсінґи 26·20—25·95. Марки нім. срібні 118·00 — 113·00.

Акції.

Банк Польський 116·50. Цукор. 35·00. Вугіль 29·00, 30·25. Ліпльон 71·00. Моджів 13·00. Островець 55·25. Стараховичі 18·50, 39·5. Габербуш 47·00.

Папери.

3% пів прем. внутр. 65·00, 65·75, 3 ін. 5 ем. 84·00 серія 93·00 3 пос. інв. 2 ем. 89·00 серія ненот. 5 конверс. 70·50 прем. дол. 42·75, 4 консол. 69·25.

Тенденція вдержана.

ЦІНИ "МАСЛОСОЮЗУ"

Львів, 27. квітня 1938.

1 кг. масла десер. бльок. без оп. 3·15 зол.
1 кг. масла бочков. вкл. з опак. 3·20 зол.
молоко 18—19 сот.
(яйця копа) 3·25 зол.

Тенденція на масло знижкова на молоко утримана, на яйця сильна.

ОПОВІСТКИ.

Деканат Теольоґічного Виділу Гр. кат. Богословської Академії у Львові подає до відома заінтересованих, що позачергові і перезапитувальні іспити в літнім тримі відбудуться в понеділок, дня 9. V. від години 3.30 попол. Подання треба внести до дня 5. V. ц. р.

Загальні Збори Т-ва Допомоги Еміґрантам з України. Товариство Допомоги Еміґрантам з України у Львові (Ринок 10/II) відбуло 3. квітня ц. р. свої річні Загальні Збори. По вислуханні докладного звіту з діяльности Управи за минулий рік Збори одноголосно затвердили його та одобрили поведінку Управи у всіх справах та вибрали одноголосно нову Управу, яка склалася так: А. Петренко, голова; Вол. Дорошенко і д-р Василь Сімович, заступники голови; Ф. Сидоренко, секретар; М. Таранович, скарбник; д-р Денис Лукіянович, дир. С. Магаляс, А. Жук, А. Гребінник, члени; Дм. Гонта, Ф. Дудко та Ів. Бадрило, заступники. До Ревізійної Комісії обрали: Наталію Савченко-Дорошенко, Миколу Дужий та Ів. Павлик. Т-во в 1938 р. вступає в 18 рік свого існування.

Жертви зложені в Адміністрації „Діла": для студіюючої молоди зол. 10.— Осип Янович, Делятин.

НАУКА

ВПИСИ на тримісячний КУРС КРОЮ І ШИТТЯ. Наука індивідуальна поступовою системою. Успіх науки певний — догідні умовини. „АННА" — ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА 20. 859 1-3

ЛЕКЦІЇ музики та чужих мов дає б. ел. заграничної муз. консерваторії. Ласкаві інформації у крамниці п. Меніцької, Потоцького 58. 1-1

КУПНО-ПРОДАЖ

ГОДИННИКИ: Омега, Тіссо, Цима найдешевше у фірмі Л. РОЗВАЖЕВСЬКИЙ, Львів, Академічна 2. Направи з провінції почтою. 919 1-5

РІЖНІ

ФРАНЦІШОК ГЛЯСГАЛЬ — упр. тех. дентист тепер Львів. Пасаж Гавсмана 7. 875 27-56

ПЛАЩИКИ ДИТЯЧІ в небувалім виборі 17.75, витяні рейтузки 1.90 та все для дітей „СЬВЯТ ДЗЄЦКА", Львів, Сикстуська 2. 746 3-4

„УСЕ ДЛЯ ДІТЕЙ". Плащики, всіляке білля, попелинові піжами в ціні 2.75, витяні рейтузки 1.90 і ін. поручає „Сьвят Дзєцка", Львів, Сикстуська 2. 746 2-4

МОТИЧКИ, лопатки, секатори, всяке городниче приладдя поручає РЕНТШНЕР, Леґіонів 37. 732 4-4

РОВЕРИ, мотовелосипеди, мотоцикли гуртово поручає Ігнаци Роман, Ска з обм. пор. Львів, Леґіонів 27. Цінники на бажання даром. 15/55 9-20

КОШИКАРСЬКІ ВИРОБИ усякого роду найдешевше в самому джерелі, в українській виробні „Салікс", Львів, ул. Личаківська ч. 27. 818 5-10

РОБІТНЯ АРТ. БРОНЗІВНИЧА Ст. Фединського Львів, Вірменська 25 (дім „Зорі") виконує всякі церковні предмети зі срібла і бронзи. Позолочує старі чаші. 673

ВИРІБ ДЗЕРКАЛ, шиби, рами, оправа образів найдешевше — шклярство В. СТЕЛЬМАХ, Коперника 22, тел. 245-79. 884 7-10

ЖАРІВКИ від 5—25 ват. 70 сотиків, детекторові голосники зол. 3.50, кухонна лямпа зол. 2.—, двополумінна лямпа зол. 6.— „Централя Жарівок", Львів, Ринок 21. 852 3-3

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові, черевні, ниркові, проти усування матиці під гарантією виконує відоме УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА. Львів, вул. Вірменська ч. 15. 2041 50-100

БРИЛІЯНТИ, діяманти, золоту біжутерію та срібло купує, платить найвищі ціни. Вайдер, Львів, Шайноги один. Там препаційна, дешеві направи годинників. 819 1-2

СТАРУ ГАРДЕРОБУ мужеську — міняємо на найновіші більські матерії. Телефон 270-25. 935 1-8

ВІЧНІ ПЕРА направляє найкраще „ПРЕЦИЗІЯ", тепер Шайнохи 1. 674

ОГОЛОШЕННЯ.

ОПОВІЩЕННЯ.

Повіт. Союз Кружків Р. Ш. у Станиславові відкриває з днем 2. травня 1938 підготовний курс до I. кл. гімн. для дівчат і хлопців. Зголошення приймає канцелярія Кружка Станиславів, Голуховського 54. 849 3-3

ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ Т-ВА „НАРОДНА ЛІЧНИЦЯ"

відбудуться в пятницю, дня 13. травня ц. р. в год. 6 вечором у власній домівці при вул. П. Скарги ч. 4 з таким денним порядком: 1) Отворення Зборів. 2) Відчитання протоколу з останніх Заг. Зборів. 3) Звіт Ради і Дирекції. 4) Звіт Контрольної Комісії. 5) Вибір нової Ради і Контрольної Комісії. 6) Внески і запити.

Колиб в означеному часі не явилася приписана кількість членів, Загальні Збори відбудуться годину пізніше при якійнебудь кількости учасників (параграф 24. статута).

У Львові, дня 27. квітня 1938 р.

ЗА РАДУ Т-ВА „НАРОДНА ЛІЧНИЦЯ"
Володимир Децикевич, вр. голова.
Д-р Тит Бурачинський, вр. директор.

XL. ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ КООПЕРАТИВНОГО БАНКУ „ДНІСТЕР"

Товариства з обмеж. порукою у Львові відбудуться в понеділок, 30. травня 1937 в год. 4-тій пополудні в салі Товариства взаїмних обезпечень „Дністер" у Львові при вул. Руській ч. 20 з таким порядком нарад:

1) Відчитання протоколу з XXXIX. Звичайних Загальних Зборів з 27. травня 1937.
2) Звіт Дирекції і Надзірної Ради з діяльности і замкнення рахунків за XLII. адміністраційний рік (1937).
3) Звіт Ревізійного Союзу Українських Кооператив з переведеної ревізії.
4) Звіт Надзірної Ради з внеском на уділення абсолюторії Управі Товариства за XLII. адміністраційний рік (1937).
5) Внесення Надзірної Ради:
а) у справі розділу зиску за рік 1937 в квоті зол. 75.140.24;
б) у справі визначення найвищої квоти кредиту, яку може Товариство уділити одному членові;
в) у справі визначення найвищої суми зобовязань Товариства;
г) у справі буджету на рік 1938.
6) Інтерпеляції членів.

НАДЗІРНА РАДА.
Остап Луцький, президент.

Перше оголошення.

УПРАВА

Товариства взаїмних обезпечень „ДНІСТЕР" у Львові

повідомляє, що

XLIV. ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться в понеділок 30. травня 1938 в год. 10-тій зранку у власній салі Товариства у Львові при вул. Руській 20 з таким порядком нарад:

1) Відкриття Загальних Зборів.
2) Відчитання протоколу XLIII. Загальних Зборів з дня 27. травня 1937.
3) Звіт Управи з діяльности і замкнення рахунків за XLV. адміністраційний рік (1937):
а) Відділу обезпечень від огню,
б) Відділу обезпечень від крадежі з вломом.
4) Звіт Надзірної Ради з внеском на затвердження білянсу і рахунку зисків і страт та на уділення абсолюторії Управі за XLV. адміністраційний рік (1937).
5) Внесення Надзірної Ради в справі розділу білянсової надвишки.
6) Вибори:
а) 4 членів Надзірної Ради на три роки (§ 34. статута),
б) 3 заступників членів Надзірної Ради на один рік (§ 35. статута).
7) Означення винагороди для членів Надзірної Ради (§ 32. т. 5. статута).
8) Інтерпеляції членів.

До повищого порядку нарад може 1/5 частина представників зголосити додаткові справи, які мали би бути поміщені на денним порядку нарад. Однак таке жадання помістити окремі справи на порядку дня треба зголосити Управі Товариства не пізніше як на 14 днів перед речинцем Загальних Зборів.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів Ринок 10.